

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 203 (1453) • Субота, 26 жовтня 1996 року • Ціна договірна

Олександр МОРОЗ: Статус іноземних військ на території України чітко визначено Конституцією

Глава українського парламенту Олександр Мороз під час презентації книги Інституту законодавства ВР України «Коментар до Конституції України» на запитання журналістів про рішення Держдуми Росії щодо Чорноморського флоту сказав:

— Статус іноземних військ на території України чітко визначено Конституцією. І умови базування теж чітко визначено. Читайте розділ XV. Кожний суб'єкт міжнародного права з нашого боку має керуватися Конституцією України, вийти за її межі неможливо. Це — щодо нас. А зараз йдеться про те, що Держдума Росії від себе ухвалила документ, але коли ми кажемо про відносини між Україною та Росією, то ми не кажемо про відносини між Держумою та українським парламентом. Тим більше, що український парламент за статусом має більш повноваження, аніж Дума, там ще йдеться про Раду Федерації, підписи Президента Росії. Тому між Росією та Україною, як суб'єктами міжнародного права, ще не сталося того, чому потрібно давати відповідну оцінку або робити відповідні висновки. Йдеться поки що про те, що є частина політиків Росії, котрі ініціюють розв'язання проблеми в такий спосіб.

Хочеться? Перекохаться, перетерпиться!

Учора в Москві відбулися саміт глав держав та восьма нарада міністрів закордонних справ країн-учасниць Чорноморського економічного співробітництва. Це й стало офіційним прийомом посідки до Москви Президента України Леоніда Кучми. Але якщо для більшості учасників ніяких зустрічей — можливість ще раз переговорити про перспективи економічної співпраці, то Україна має намір почути в столиці Росії відповідей на інші запитання. В українсько-російських відносинах, хочемо ми це визнавати чи ні, запала глибока криза нерозуміння.

(Закінчення на 8-й стор.)

Приязнь давня і взаємна

Учора завершився офіційний візит міністра закордонних справ Канади Ллойда Ексерсеї. Під час численних зустрічей глави дипломатичного відомства Канади з українськими офіційними особами неодноразово підкреслювалося, що Канада надає великого значення співробітництву з Україною. Каналський уряд послдовно підтримує її на міжнародній арені, сприяє у політичному та економічному становленні.

(Закінчення на 8-й стор.)

У глибині хмельницького Полісся на Славутині, серед смерекових лісів, сповнених п'янким, кристалим чистим повітрям, причало село Сьмаки. Тут живуть гарні й роботящі люди, що роняє усе шнурює землю та працю на ній. Серед них і велика родина Ішуків.

Хоч як хотів Жанна Дмитрівна та Василь Володимирович Ішукі мати доньку, але доля несприятливо до їхнього бажання. Натомість вона щедро обдарувала п'ятьма синами.

Пинаються батьки своїми дітьми, жоден з яких не пішов «на легкі хліби» до міста. Всі пустили коріння на рідній землі. Тим самим вони не порушили сімейної традиції багатьох попередніх поколінь Ішуків.

(Закінчення на 9-й стор.)

Хто там у нас ще безкінний?

Вигравши коня у розіграші лотереї «Голосу України», родина Ішуків цього разу мріє виграти й воза... а то навіть і трактора

ПРОЧИТАЙТЕ І РОЗКАЖІТЬ ІНШИМ, БУДЬ ЛАСКА

«Голос України» був і залишається газетою, призначеною для розумного читача.

«Голос України» — це повага до Вас і Ваші поінформованість. Передплатний індекс газети українською мовою — 60955, російською мовою — 60997.

Передплатна ціна на перше півріччя 1997 року — 12 гривень. Можна передплатити Вашу газету «Голос України» і на весь наступний рік за 24 гривні.

Є передплатні підписки для ветеранів ВВВ і праці, студентів, чорнобильців, афганців. 9 гривень за передплату на шість місяців, 18 гривень — за рік.

Читайте в суботньому випуску:

Резонанс планет чи дії таємних спецслужб? Ще одна гіпотеза причини загибелі Юрія Гагаріна

Права на права. Роль першої букай апааїту в судочинстві

Херсонський рикшет. Не стихас айгуння постріпа на острові Бірючому

Віг «Фарадея» до «Вернадського»: айбоїни на шляху. Мапо не детективна історія незаичайної арктичної епопеї

7 стор.

10 стор.

11 стор.

13 стор.

Є приємна новина!

«Голос України» вже вкотре проводить для своїх передплатників лотерею. Розігруватимуть найрізноманітніші товари. І все це закладки наданих спонсором (перших двадцять сім ми назвали в попередніх номерах):

28. Довбишському фарфоровому заводу (директор Микола Вельчинський) — набори посуду

29. Житомирському френдому підприємству «Кавришківський» (директор Олександр Басюк) — виробі з самоцвітів.

30. АТ «Житомироблгоспостан» (генеральний директор Леонід Кончук) — світильники, лампочки-шарові світильники.

Друзі! Ви можете стати учасником розіграшу нашої лотереї, якщо передплатите «Голос України» — тижневик на 1997 рік. Не забудьте до редакції надіслати з позначкою «Лотерея «ГУ-97»», де є список переможців, ім'я, по батькові, домашню адресу, копію передплатної квитанції. Розіграш — наприкінці січня 1997 року. Друзі! Стежте за газетою. Шономера в нас збільшуватимуться асортиментом товарів для розіграшу лотереї!

14-97

Репліка

... Та й слово його тепле

25 жовтня. Ранок. Похмурий і ярмарний. Службовці апарату Верховної Ради України по дорозі на роботу купув в киоску «Правду України». Прислухався метро, розгортає газету. І — о радість! В рапорті пана Кирицького «Кої імен» — не храним! сказав: «Батареї є!» так само, в приміщенні Верховного Суда і адміністрації Президента». Нарешті! Даремно сьогодні на себе теплу білизну нагнали, міркує службовець, бо вночі ще змерз. Минає п'ятнадцять хвилин. І радість зникає. Бо службовець на роботу, а не на батареї в кабінеті. Кригі! Обидва газетарі, обурюєся службовець. Знаєме ж, телефон знаємо до адміністрації Президента: а як у вас? Те ж саме, холодно. Але є якісь ознаки, що батареї потроху теплішають. Леді-мі!

Пенно, пан Кирицький має «підтримки», коли ходив і лапав ті батареї, думає службовець. А тим часом неспадко за «Правду України» пішла собі гуляти по державі. У музика холоднеча, у квартирах темнота, а люди неспадко обігріті. Кому потрібна ця неспадко?

Пане авторе Кирицький і пане редакторе Горобецький! Дотримуйте слова! Натиснули, що у нас тепло — забезпечте. За свій розумок. Як вам така ідея?

Петро ГОРДІВАЧУК,
службовець.

Підприємець потребує підтримки

Проблеми становлення малого бізнесу, його місця в державній економіці та політиці розглядаються на четвертому з'їзді Співки підприємців малих, середніх і приватизованих підприємств України.

Як відзначив президент спілки Борис Лявченко, нормальном функціонуванням середніх і малих підприємств в Україні заважає відсутність дієвого механізму реалізації державної політики щодо підтримки підприємств.

Делегати з'їзду прийняли рішення, щоб усі звертаються до Президента України, Верховної Ради та Кабінету міністрів із конкретними пропозиціями щодо підтримки діяльності малих та середніх підприємств. Запропоновано також створити при Кабінеті Ради з питань діяльності малих підприємств. Прийнято рішення, що державні органи адміністрації з винятком не допускати налягання незаконних штрафів на малі і середні підприємства, повідомляв Українформ.

ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ ПО ВИБОРАХ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА

№ 281

Київ

23 жовтня 1996 р.

Про призначення на 26 січня 1997 року повторних виборів народного депутата України замість вибулого у Великомихайлівському виборчому окрузі № 310 (Одеська область), де на виборах 15 вересня та при повторному голосуванні 29 вересня 1996 року не було обрано народного депутата України

У зв'язку з тим, що на виборах народного депутата України замість вибулого у Великомихайлівському виборчому окрузі № 310 (Одеська область) 15 вересня та при повторному голосуванні 29 вересня 1996 року не було обрано народного депутата України, Центральна виборча комісія по виборах народних депутатів України відповідно до статей 14, 48, 49 Закону України «Про вибори народних депутатів України» постановляє:

1. Призначити повторні вибори народного депутата України замість вибулого у Великомихайлівському вибор-

чому окрузі № 310 (Одеська область) на медію 26 січня 1997 року.

2. Цю постанову опублікувати в газеті «Голос України», одеській області, відповідних районних газетах та оголосити в інших засобах масової інформації.

Голова Центральної виборчої комісії
І.СЕМЕЦЬ
Секретар Центральної виборчої комісії
І.ЦЕЛУЙКО

ПОСТАНОВА

Київ

23 жовтня 1996 р.

Про повторне перенесення дня проведення виборів народного депутата України замість вибулого у Сириському виборчому окрузі № 19 (м. Київ)

Оскільки обставини, що склалися в Київській, унеможливили проведення сесії і утворення окружної виборчої комісії, Центральна виборча комісія відповідно до статей 14, 49 Закону України «Про вибори народних депутатів України» постановляє:

1. Перенести призначені раніше вибори народного депутата України замість вибулого у Сириському виборчому окрузі № 19 (м. Київ) з 8 грудня 1996 року на 26 січня 1997 року.

2. Запропонувати Київській міській раді утворити до 7 грудня 1996 року окружну виборчу комісію Сириського виборчого округу № 19.

Цю постанову опублікувати в газеті «Голос України», київських міських газетах, оголосити в інших засобах масової інформації.

4. Постанову надіслати Верховній Раді України та Київській міській раді.

Голова Центральної виборчої комісії
І.СЕМЕЦЬ
Секретар Центральної виборчої комісії
І.ЦЕЛУЙКО

Є підручники будуть фахівці

За традицією наприкінці жовтня в Інституті міжнародних відносин Київського національного університету ім. Т. Шевченка «закофредирено». Мало досліджена проблематика міжнародної науки-теоретичної конференції «Міжнародні відносини: теорія та українська практика», природно, викликала інтерес не лише в науковців, а й представників владних структур, посольств, впливових міжнародних та вітчизняних фінансових кіл.

Ми спільно з формуванням самостійної зовнішньо-економічної структури, сектора приватного підприємництва, з роздержавленням, залученням іноземного капіталу. Тому жодні зусилля не вкладали в міжнародному банкі — це ж думка переважала на конференції. «І все ж наша держава має гідний потенціал і готова, звичайно, з українською величезною конкуренцією в світі, адаптувати теорію міжнародного бізнесу до вітчизняної практики», — переконаний госпо-

дар конференції, директор Інституту міжнародних відносин Київського національного університету ім. Т. Шевченка Леонід Губерський.

Як ж наслідок доведених дискусій? До владних структур будуть надіслані практичні рекомендації. Іх, безперечно, використовуватимуть і в інвалюванні процесі інституту. Аж неминовий року тут ввійде спеціалізація «міжнародний бізнес», що в перспективі має перетворитися в спеціальність.

Роман ШЕВЧУК.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про застосування статті 37 Закону України «Про Державний бюджет України на 1995 рік» (у редакції Закону України від 15 грудня 1995 року «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про Державний бюджет України на 1995 рік»)

У зв'язку з неузгодженістю статті 37 Закону України «Про Державний бюджет України на 1995 рік» (у редакції Закону України від 15 грудня 1995 року «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про Державний бюджет України на 1995 рік») із законами України «Про систему оподаткування», «Про бюджетну систему України», невідповідності порядку плати відрахувань до Фонду розвитку паливно-енергетичного комплексу до опубліковані Постанови Кабінету Міністрів України від 29 квітня 1996 року «Про затвердження Положення про Фонд розвитку паливно-енергетичного комплексу згідно з пунктом 6 розділу XV Конституції України» Верховна Рада України постановляє:

1. Встановити, що стаття 37 Закону України «Про Державний бюджет України на 1995 рік» в частині формування Фонду розвитку паливно-енергетичного комплексу за рахунок відрахувань у розмірі 15 відсотків від вартості обсягу реалізації бензину та дизельного палива в роздрібній торговельній мережі діє з дня опублікування Постанови Кабінету Міністрів України від 29 квітня 1996 року «Про затвердження Положення про Фонд розвитку паливно-енергетичного комплексу», тобто з 14 травня 1996 року.

2. Кошти, внесені суб'єктами підприємницької діяльності, а також стягнуті з них за рішеннями податкових органів у Фонд розвитку паливно-енергетичного комплексу за рахунок відрахувань у розмірі 15 відсотків від вартості обсягу реалізації бензину та дизельного палива в роздрібній торговельній мережі за період з 15 грудня 1995 року до 14 травня 1996 року, втрачають у рахунок

зменшення майбутніх платежів до Державного бюджету України.

3. Роз'яснити, що пів вжитими у статті 37 Закону України «Про Державний бюджет України на 1995 рік» термінами слід розуміти:

«вартість обсягу реалізації» — відповідно до термінів, вжитих у статтях 3 і 4 Закону Кабінету Міністрів України від 28 грудня 1992 року № 14-92 «Про податок на добавлену вартість»;

«роздрібна торговельна мережа» — відповідно до термінів, вжитих у статті 3 Закону України «Про ліцензування деяких видів підприємницької діяльності».

4. Суб'єктам підприємницької діяльності, які не сплатили обов'язкових платежів до Фонду розвитку паливно-енергетичного комплексу за рахунок відрахувань 15 відсотків від вартості обсягу реалізації бензину та дизельного палива в роздрібній торговельній мережі, завершити розрахунки з Державним бюджетом України до 1 січня 1997 року без сплати нарахованих пені та штрафних санкцій.

5. Встановити, що пеня та штрафні санкції до суб'єктів підприємницької діяльності у питаннях розрахунків з Державним бюджетом України щодо сплати 15 відсотків від вартості обсягу реалізації бензину та дизельного палива в роздрібній торговельній мережі до Фонду розвитку паливно-енергетичного комплексу не застосовуються до 1 січня 1997 року.

6. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

Голова Верховної Ради України
О.МОРОЗ.
м. Київ, 16 жовтня 1996 року.

Парламентсько-державна

11—14 листопада в Київському палаці спорту відбувся четверта міжнародна спеціальна виставка «Інформатика за візком-96». Місцем її проведення невипадково обрано Україну. За визнанням світових авторитетів, вона зробила в останній час рішучий крок у міжнародній телекомунікаційній простір і має добру основу для розвитку успіху. Зокрема, в інформатизації державницького процесу, а особливо — в забезпеченні законотворчої та правозастосовної діяльності. Отож, зрозуміло, що оркестрити виставку великий її масштаб виділяє центрою комп'ютеризованих систем і мереж секретаріату Верховної Ради України.

Підготовка експозиції вже в розпалі. В тому чіпсі рекламної її частини. Нам оскільки назвали можливість ознайомитися з нею, пошитаються думкою про

комп'ютеризований центр державних діячів, науковців, народних депутатів, парламентських службовців.

3 повідомлення «Від комітету з державних премій України в галузі науки і техніки» (газета «Українськ кур'єр», 11 листопада 1996 року).

«Комітет повідомляє, що до участі в конкурсі на здобуття Державних премій у галузі науки і техніки 1996 року подані такі праці: — Горьовий Л. Б., Дрогаль Т. Г., Здебів А. О., Машковенко Я. С., Морозов А. О., Семенович В. Ф., Шейн М. Я., Шестопал І. В. «Система інформаційно-аналітичного забезпечення законотворчої та правозастосовної діяльності».

Представлена інститутом проблем математичних машин і систем, Інститутом прикладної інформатики НАН України та іншими установами».

На фото: керівник секретаріату Верховної Ради Л.Горьовий знайомиться з роботою «Система».

Сергій ВЛАД, дирингент

Музиканте, ашу не ятріть!

БОЖИТЯНЕ прелюдія зі значимим соло міністра фінансів музують, але відомі, закликає конфуз. Тому жітній тижень народні депутати присвятили доповідницю до побіжденню з Кабінетом міністрів партитурі зведеного бюджету на 1997 рік.

Алегорія тижня

Запланна, треба сказати, архіскладне. Бо, за твердим переконанням бюджетної та цілої низки профільних комісій парламенту, прелюдія була призначена на проміжний час, триває макроекономічних тем. Головні з них — валовий внутрішній продукт, — аналізуючи баланс зовнішньоторговельної діяльності, юстиали під сумнів на Президії уряду вже цього понеділка. Справа, яраховуючи значну частку експорту в товарооборот держави, логічно було б керуватися в бюджетних розрахунках іншою категорією — валовим національним продуктом. Утім, за нинішніх обставин, це нарядч чи сприяло б покращенню бюджетного твору, хіба що деякі теми в нашому оркестрі залучили б раптом без фальши. Штука в іншому: як зирати, якщо загальної нот просто бракує в чинному законодавстві, а оркестр вже кладе палиці на клавіші? Наприклад, податку на майно громадян і підприємств це не ввели, а ви вже в партитурі. І хіба бракує опієт-двох нот? У якій спосіб формуватимуться місцеві бюджети на наступний рік, можна з'ясувати тільки прийнявши закон України. Про містечко, яке виступає з некрово вираженим політичним акцентом. Але парламент і адміністрація Президента України це не з'ясували, хто Моцарт, а хто Сальєрі, і тому невідомо, чий законпроект подаду на музику. І коли, зрештою, буде схвалено закон України? Про формування і виконання місцевих бюджетів. А поки що народні депутати погожували з Кабінетом міністрів, яку роль відвести територіям — другим чи третім скрипок. Нікуди території не динуться — гратимуть як по нотах, дарма, що фальшивий і старий. Не породили ми не композиторів, затілих написати бюджетну партитурі без фальші, але на замовлення мільйонів трудящих під тиском ставили, але з врахуванням смаків мільйонів шанувальників музики. Не маємо й віртуозів-міністрів, які з першого акорда розуміли б тему, підхопили її і надихнули на струнку гру оркестрантів. А вони, оркестранти, на халтуру грати не бажають — лимитують понад 3 мільйони зароблених в оркестровій грі гривень. Тут тобі і шахтарські уларі, і професійної тромбони, і пенсіонерські дудки... Шо не соліст — вимагає більш оптимістичної, ладної музики. І в кожного свій слух, смак, запити... Дирингент каже, що визнання бюджетного твору не за горами — нас очікує економічне зростання на 1,7 відсотка. Оркестрова жма витис до ре-мі-до-ре-до, що означає «А ну вас із вашим бюджетом». І тижде перед очі бюджетну партитурі 1996 року: обьяили реальне скорочення ВВП на відсоток, а виходить, що ви худіли мало не на десять відсотків, вір тепер у розовнівня.

Чому ж, власне, я не повірять, якщо народним депутатам цього тижня таки вдалося відшукати оті 4 мільярди гривень, які бракували, на думку голови Комісії з питань бюджету ВР Михайла Азарова, для збалансування представленою урядом законопроект бюджету, а заодно і історично поганбитий урядові копінки для покриття дефіциту зведеного бюджету? Потреба в грошях неабияка. Якщо ми поважамо себе як солістів, — тривино — як національну грошову одиницю і власне музику — без якої нема життя.

Ольга ВАУЛІНА, «Голос України»

Осіньна мобілізація: рятуйтеся хто може!

ЧЕРГОВЕ поповнення — 81120 новобранців — умістяться до лав української військової цієї осені. Як повідомляють начальники утворення примої її комплексування дозового організації мобілізаційного управління і Червоного шесту Збройних сил України полковник Анатолій Кобас, з 15 листопада почнуть їх відправляти до місця проходження служби.

Призов тижня

Не секрет, що виконувати свій громадянський обов'язок поспішають далеко не всі кошти призваної війни. Аби відшукати або й зовсім уникнути суворих армійських буднів, несподом мода кидатися в «біга», нашивку одруження, нарожду дітей (багато дів), сміху, маршів тощо. Аби уникнути таких хитрощів, військове відомство підготувало низку поправок до чинного законодавства. Пакет пропозицій нині

перебуває на розгляді Кабінету міністрів України. Зокрема, йдеться про приведення в відповідність до ліній вимог реаліям Закону України «Про адміністративну відповідальність». Донедавна за порушення призовної дисципліни вчиняли штрафні пошти до 100 гривень, а тепер штрафні пошти виходять з неоподаткованого мінімуму — 170 грн. Так неспіввідношенням призовної кошти існувати про фінансову можливість ми й тата. Більше того, злиси «ухилилися» від виконання громадянського обов'язку притягуються до кримінальної відповідальності по ліній військової прокуратури: не встигнувши стати солдатам, неспівданий новобранець має всі шенси опинитися на лаві підсудимих. Мінш за погодженням з прокурором виявлятимуть особливу честь — доставляти під вартою до призовного пункту. Як бачимо, Юрій день у нашій армії буде сказаном.

ВЛАСНЕ, зміни с. Бурки на півдні, хоч і з труднощами, проте копати, і сододки пісок сик-так обробляють. Але в головному (про це «ГЗ» вже писав) — усе по-старому. Свідомо, як і раніше, намається відомати, асучерч осінній негоді, якомога більше коріння у землі, що находиться, а багаторічними цукровими корінням і доперер простоять, так і не сподіваючись розкритися потрібному клімату сирини.

Згідно з планом, до 25 жовтня польові роботи зі збирання бурків мали закінчитися. Проте, «біле золото» вилили лише на 67% площ. Під цукрове залишилося 429 тис. га. Із шести областей, які в нинішньому сезоні виділили під бурк понад 100 тис. га, сотенну збирання лише в одній області. Начальник управління технічних культур Мінсельгоспроду Петро Пасічник сподівається, що в більшості регіонів усі цукрові бурки викопують до 31 жовтня. Але, як писав, — Якималі маємо макуку зведеного у тій самій Вінницькій

Михайло НІКОНЕНКО, журналіст

Пропозиція тижня

Але для того потрібні знання. І групам, як можна бачити у Національному технічному університеті (донедаве — Київській політехнічній інституту) не факультет соціології, починаючи з наступного навчального року. У цьому престоковому алу готуватимуть спеціалістів за факом адміністративний менеджмент для організації-управліської, планово-економічної та науково-дослідницької діяльності в сфері державного управління всіх рівнів. Як, зрештою, і для управління приватними фірмами.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, «Голос України»

Згадав, бо не міг мовчати

Книга тижня

Чим з німецької неволі його невідомо вщеплює МІБ за спінпору з українськими повстанцями на довір роки кидає за колотий дріт коштабору, з його сім'ю вивозить у Сибір. Словеса Степана Феденка показують зяручу суть фізику — незалежно від колоритів, оте страшене знищення гітлерівськими націонал-патриотами, які прагнули незалежної України і вмирали в ім'я її воскресіння. Книга колишнього підпінника і в'язня переконливо спростовує твердження радянських ідеологів, начебто українські націоналісти приналежали до фашистського режиму. Так, на початку війни гітлерівської Німеччини з Радянським Союзом вони поклавши перші нати, що переможний наступ німецької армії допоміг їм відшукати незалежну Україну. Та коли такі сподівання не справдилися, ОУН розпочала неспадну боротьбу з окупантами — і це сьогодні видно з багатьох документів. Зокрема, і німецьких.

Спроби-бо, як зауважує писати пам'яті батьків — Федорів і Івана Феденків. Але книга зперена переаудом до молодого покоління. Бо вона передусім динить, як завжди відшукати себе українців і запам'ятати ним. Навіть під зарозко смерті. Спроби-бо, як зауважує знаменитий директор видавництва «Смолоскині» Оспі Звиньков на презентації «Розулин» в Будинку літератури, книга створена нашою бездержавністю. Але тижня в незалежній Україні вона могла побачити світ, і то станом.

Словеса Степана Феденка показують зяручу суть фізику — незалежно від колоритів, оте страшене знищення гітлерівськими націонал-патриотами, які прагнули незалежної України і вмирали в ім'я її воскресіння. Книга колишнього підпінника і в'язня переконливо спростовує твердження радянських ідеологів, начебто українські націоналісти приналежали до фашистського режиму. Так, на початку війни гітлерівської Німеччини з Радянським Союзом вони поклавши перші нати, що переможний наступ німецької армії допоміг їм відшукати незалежну Україну. Та коли такі сподівання не справдилися, ОУН розпочала неспадну боротьбу з окупантами — і це сьогодні видно з багатьох документів. Зокрема, і німецьких.

У цьому контексті недовідомий і безперехід на контрактні засади. Нияк за контрактом з ЗС України служать лише 18% від загальної кількості війсьськовозобов'язаних. Число злих, бажаних не так уже й багато. Причина — у соціальної дестабілізації, низькій зарплатній платі (150 грн. на місяць), відсутності життя. До підпису про контракт нийське міністерство має намір повернутися не раніш, аніж буде виконано програму розбудови і розвитку Збройних сил України, тобто не раніше 2005 року. А поки що на призовних пунктах країни законодавчі військовий моди пропонують козам класичні стрижки нині: нинішні «хвості» і модернові кіриачі.

У МЕНЕ за останні два роки у мухляві столу вбралося понад півтора десятки статей. Як ви розумієте? Це блокування потрапляє суперечливі факти нікитів перипетії, які показували остроту, злободенні теми, спонукали замислюватися, робити висновки. За гарячими слідами-враженнями починає писати статтю або пожеміти розуму, але на застра мусив братися до нових і ніби більш важливих тем. А ці так і лишилися незавершеними, ніби на потім: знайдуться, гадає, час, настане та бажаюча їх обов'яз-

Тому, вперше у власній журналістській практиці, вирішив віддати до друку кілька своїх незавершених тем публікації. Може, і їх буде досить, аби суспільство наше прозрівало, не було глухим і не мовчало про те, що йому болить? І, як раніше казали, щоб силою громадянської думки «живилося західно».

Мене попереджували про надмірну «прискіпливість» Токмацької автоінспекції. Упереджене село, Мовляв, «дашінники» неодмінно зупинять і, порушив чи ні правила дорожнього руху, доведеться платити данину-«стягнення». У них, очевидно, інший клопотів, пов'язаних із забезпеченням порядку на дорогах району, немає, крім як поживитися за рахунок подорожніх до моря...

Не беручи судити, наскільки це спостереження відповідає дійсності, чи насправді існують такі люди, які не переконалися в істинності казкових у бувальних подій може шукати не в знахідках, але з мого, значущого, транслівація казкового світу сам Токмак, по суті, й не проїжджав — дорога відразу поведла поза містечком, степом, де праворуч — торішній ліс, ліворуч — кукурудзяний нива. Коли гудьок, на добрячий вишоптаному п'ятачку пісочку — «примічком» лісошуміти стояв, ятоїсноінвестор і зупинився. Заспокоївся.

[illegible]

Письменника Віктора Васильовича знаю давно. Особливо став поважати свого земляка відтоді, як мій син ще в «середньому шкільному віті» з захопленням читав його фантастичні й пригодницькі романи та повісті. Тоді я й дізнався, що Віктор Васильович — кандидат хімічних наук. Працював в одній з провідних лабораторій хіміко-технологічного інституту, і колись його колеги досі шкодують, що обмінувшись з ним, не поговаряв з ним, а вітався з ним.

А це розпочалася виборна кампанія, і Віктора Васильовича висунули кандидатам в депутати. На зустрічі з виборцями він пояснював, чому дав згоду балуватися

— Не так у нас усе відбувається, як належить, — говорив. — Я за реформи, ринкову економіку, приватну власність, але за порядні, чесні, в інтересах народу, з чим поки що у нас не все гаразд. При цьому, зустрічаю несправно свого знайомого по науці, з котрим аспірантуру закінчував і працював у лабораторії. Він, правда, раніше від мене закінчив наукову школу, спеціалізувався на партійно-кадровою. Тепер — бі-

несмен, хоч швидше — просто комерсант. Відкрив фірму, що існує за рахунок псяляків «відкатів» та «дельт», на перепродажі товарів. Зате носить червоного піджака і їздить на іномарці. А я питаю: Ного як же це так, Борис, що ми з тобою разом працювали, ходили до однієї каси отримувати свої дві-як-носто ре, а тепер — у різних соціальних прошарках? Знаєте, що він мені відповів? Що, на відміну від мене, він дуже і часто ризикував та ризикує досі, а це — прибутковий. Злогадується, що мав на увазі, тоді це було тільки.

Вибірці з розумінням сприйняли одкровення Віктора Васильовича. А це значить, що й погігів не обійшло швидше нас розбірається, хто та нашішо нас правді склав «першу хвилю» новоявлених підприємців-бізнесменів в період «періонакопичення калі таів». І чи спроможні будуть ці першопрохідці незабаром прислужитися ринковим перетворенням і державі, і розбудові та економічному розвитку? Може, швидше навпаки, компроментуватимуть їх?

Сумне передбачення не позбавляє підстав...

Випадок, свідком якого довелося стати, мало назвати мерзеним чи дикусним. На проміжній зупинці біля парку Т. Шевченка чоловік похилого віку попросив водія маршrutного автобуса висадити його. Водій простягнув руку: а гроші за проїзд?

—У мене пенсійна книжка, — почав нишпорит в кишені чоловік, аби дістати своє посвідчення.

Та водій не чекав — схопився раптом, мов ужалений, і гнівно почав лаятися. Далі схопив дідуса за комір сардита випхав із салону. Коли ж скривджений обурено запротестував, то надгогнав його вже на вулиці: знову схопив за барикі й кілька разів ударив

—Хіба не грамотний, — навіжено ренетував, — не читав, коли сдзав, що мій автобус без дилы?

Пасажири були ошешелі, ніби дзав дзастав с кожноту. Ясно, що заступаліся за чоловіка соромили господаря автобуса. Та той лише виплескував свій гнів на всіх них. Мовляв, ось табличка, де чорним по білому написано, що пільги не дієсні, то чоги ви від мене хочете? Шоб я без платно, тобто «за своі», возив усіх підряд? Комедержава гарантує пільги, той хай з неї і питає, а я динитам, не збираюся, — і казів.

Справді, і в цьому приватному автобусі – в безліччї інших приватних, яких зараз з усім мінімум відомо чим більше, ніж державних, є застережені таблички: «Пільги не діє!».

З'явився вже навіть й орденський троллейбус, який так написано: «Без пільг». А випадає ж іноді й таке, що в автобусі, який має право пільги своєю «роз'їзкою». Бо непорозуміння, хоч і мінім кричущим фіналом, щодо цього, болай не перших порак нововведення, доводилося спостерігати немало. Зараз «спокійнішні» пенсіонери, інваліди чи осмілюються сідати в орденні чи приватні автобуси – їм туда вхід заборонено, а припинено, майже як жбраків, стояти на зупинках, де їм треба зійти. Іноді ж і автобуси, що їдуть туди, де їм треба зійти, автобуси призначені тільки для «бідних», а інші – для «орденних», то нічні це відбувається, власне, і в нас.

Увагу на ситуації загострюють навісники. Повазі промисловатого громадянського транспорту — явище зрозуміле і неминуче для теперішніх реалій. Мені зрозуміліше, те, що вчорашній соціалізм надто багато наобіцяв людським істотам, а теперішній соціалізм не може і не хоче цього грошей. Або хіба винні ті, котрі у своє життя та заборів я покладали на карб «світлого майбутнього», що, сьогодні ми, не червоніючи від сорому, з однією однією боку навісперіми розбазарюємо та «прихватуємо» усе, створене ними, а з іншого — не сподіваємося забезпечити їм пристойну і гідну старість? Космополітичність, що сьогодні є настільки поширеною, не маючи під собою жодних моральних і соціальних підстав, загострює. Чим це не для нас само?

Якось природознавець Василь Пескова запитав якого звіра він найбільше боїться наодинці зустріти в лісі, то Василь Михайлович відповів: людину...

Для Петра Михайловича цей телефонний дзвінок був із минулого. Дзвонила Марія. Чого приховувати, що однокласника — перша, ще юнача його любили. Мало не сорок років тому це було, а пам'яті стільки. Петро Михайлович знав: Марія блискуче закінчила інститут, мала успіхи в науці. Насамкінець працювала начальником відділу конструкторської бюро заводу, на якому Петро Михайлович тепер ді-

ректор. Рік тому вийшла на пенсію, хоч на вигляд пенсіонеркою її навряд чи хтось би назвав. Просто пенсіонерів скорочували майже силоміць.

Марія просила нового директора прийняти її хоч на кілька хвилин, якщо можна. Петро Михайлович погодився на зустріч. І на призначену годину сам вийшов у приймальню, аби прийняти. Але Марія не могла вийти звідти, бо в коридорі на стільнику скраску скромо сиділа якась змари́та, виснажена і наче залякана жінка...

— Має пійняти Марія, — розбухив Петро Михайлович і назвав свої секретарі прізвище жінки. — На котру чекає, — то я на місці. Хай заходить...

— Я тут, Петре, — раптом обізвалася жінка з кутка.

Петро Михайлович ще дужче розгубився і знітився. А запитавши до кабінету, почав поспіхом і чомусь незугарно вибачатися: я, мовляв, затурканий сповами, не вгледів. Маріє, тебє в приймалні.

— Не говори неправди, Петре, не треба, я все розумію, — спокійно сказала Марія. — Ти мене не впізнав. Як з учорашнього дня нічого не їла, і це не вперше. Ще й погано себе почуваю, а в лікарню зараз з порожнього кишенню марно потякаться.

Марія прийшла просити матеріальної допомоги від заводу, на якому сумлінно працювала. Довго не зважувалася, але прийшло. Чотирьох п'яних, а до того ще й дурних, чоловіків, які вимагали грошей, щоб не давали їй дітям. Фабрика, чи пак тепер акціонерна фірма, на якій дочка працює, ще в лютому зупинилася, відсутність грошей в безоплатній відпустці. То жби грошей не було, а гроші вимагали. І гроші не були, гроші зникли в шафобанку, а потім їх же пропали в одному з розрекламованих довірчих товариств.

Слухаючи все це, Петро Михайлович несміливо погладив по голові, а потім поплескав по плечу. Він не мислював, а м'ябуляв тільки. Але жовсім нічого, не того, на яке вони колишні сподівалися й шкідливі люди. Щикаво, а чи піндує зараз у старшину класів творчі на тему, який бачають нинішні пенсії? Або ж на тему, як виступити на сцені? Чи ж собі собі уявляють?

Після того, як Михайло Горбачов визнав, що «партия відстала від перебудови» — пригладше цей «драматичний» став в процесі, який «пішов» — багато хто з комуністів почав, схоже, пересувати яридуху кончину їхньої організації. На одному з останніх в історії КПРС пленумі ЦК по-п'яногого тоді Олександра Яковлева істерично, майже гуртом, звинуватили, що він спаллює в розпостав комуністичну ідеологію.

— То така ідеологія була, — сказав Олександр Миколайович, — якщо одна людина в лічені місяці нічого живого від неї не залишила...

Та я не про ідеологію хочу говорити. Я про те, що сьогодні практично у кожному райцентрі й місті та містечку саме вчорашні компартійні дітки місцевого масштабу кинулися у бізнес і підприємництво, а далі і в приватизацію. Всі реформаторсько-ринкові закони тільки для них, і ні для кого більше. Розгорнеш тепер телефонний довідник козильського райкому чи міському, читатиме прізвища, а вони чисто всі збігаються з телефонними довідниками тієї чи іншої фірми. Навіть із негласними поки що списками найбагатших в даному регіоні людей.

Недавно один колишній компартійний секретар, у якого нині соліда приватна фірма, відверто так мені заявив: «Та тріста літ мені потрібна вітчизняна економіка та її робочі місця...» І дивувався з моєї наївності що не розумію. Сказав, що був про мої розумові здібності вищої думки.

ТО ЧИ ЗБАГНУЛИ ли брудку анатомію і патійних брешневих часті, коли так секторі розбистили кадри, стотворили рава, породили сваяла, беззаконі і свей волоністі? Для компартійних «вождів» уріаніє і шибів нічого не стало своєю крім власного брешнелучія. А мусимо чі з'ясувати і зрозуміти та розкласти поліцая. Зовсім не задія паляюжанами мило, а задія виведення на чисту воду того дого паляюжана.

Бо це важливо для нашого майбутнього. Якщо ми справді волимо чесної, порядної, пристойної демократичної цивілізованого, соціально зорієнтованої держави. Інакше, говорив один кіногерой В'ячеслава Тихонова:

пестунчик протрухлої учорашньої систе-
їхне справді завжди залишатиметься за-
ху.

Дніпропетровськ.

Наталія ФІЛИПЧУК, «Голос України»

Хочеться? Перехочеться, перетерпиться!

(Початок на 1-й стор.)

Тридцятишестилітня зустріч Президента Леоніда Кучми з Президентом Борисом Єльциным проходила за засіданням дерева. За словами І. Кучми, вдалося домовитися з усіх питань, пов'язаних з проблемою Чорноморського флоту, але яких саме домовленості досягнуто — залишилися таємницею.

Після представлення Президента РФ у Держдуму Олександр Котюков заявив, що Борис Єльцин не підписав прийнятого парламентом закону «Про припинення подолу ЧФ», а Президент України Леонід Кучма, у свою чергу, заявив, що питання про подолу ЧФ буде остаточно розв'язано час приїзду до Києва Прем'єр-міністра РФ Віктора Черномірдіна (іше до 15 листопада), можна зробити висновок: глави обох держав не надто серйозно поставилися до наміру Держдуми залишити за Росією як ЧФ, так і «місто-герой» Севастополь.

Але чому ж вдалося залишитися виконавчою? І згідно з конституціями обох держав усі підписані виконавчою владою договори та угоди набувають чинності після ратифікації за погодженням органів влади. Але чому ж не слухає запитання: якщо Держдума Росії майже одностайно висловила за припинення подолу ЧФ і одностайно — за російський статус Севастополя, чи зміниться її думка після 15 листопада? Судячи з безапеляційного тону прийнятих документів, навряд чи.

Нині Україна постає перед серйозною проблемою: як захистити свою територіальну цілісність, обороноздатність і просто честь держави, якщо судяться країна не бачає захисту на власній території? Між іншим, це стосується справ України і Генеральний Урядовою сказав, що він поінформуватиме міжнародну громадськість про наслідки, які може спричинити прийнятий Держдумою закон. На думку Голови Верховної Ради Олександра Мороза, Україна має право звернутися до держав-партнерів, які пообіцяли відстоювати цілісність і недоторканість її кордонів. Заступник Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим Федір Чорновоз вважає, що нинішня ситуація — серйозне випробування для міжнародних інститутів. «ОБСЄ та ООН, які не сумніваються ні на хвилину, що з хвиного боку буде підтверджено територіальну цілісність України». Та знову постає запитання: чи захоче Держдума Росії послухуватися до парад і заяв ООН, ОБСЄ та держав-партнерів (одні з яких є Росія)? Чи свідчить історія, коли Росія не бачає прислуховуватися до невідомої їй не думки, вона... цього не робить.

Отже, виходу немає? Як на мене, шукати його слід на Кримському півострові. Хотіть це, провадити російські заводи чи ні, але провадити ЧФ будувати незворотною характеру. По суті, існують вже не один, а два флоту, які фінансують з різних бюджетів і обслуговують військовий доз держав. Мало того, навіть у Севастополі скептично поставилися до наміру РФ відстоювати статус міста статус російського. «Западним відомим важливості» назвав звернення російських депутатів лідер кримських комуністів Леонід Грач. «Цей крок не буде і з йогодня зустрітись Держдумою Радіо України і наслідки його — надзвичайна взаємодія між гілками влади України і Росії і загострення громадсько-політичної ситуації в Криму та Севастополі».

Звичайно, можна зрозуміти настрої російських депутатів. Вони хочуть бути одностайними власником Чорноморського флоту. Та маю до кому цього хочеться?

Оксана РУДЮК, «Голос України»

УВІВЛЮЮТЬ права чи не підкорюють? Історія Кримських судових процесів. Судить тих, хто ще не дивився сам має право судити: колишніх керівників Комуністичної партії Литви.

З п'ятидесяти двох осіб, які проходили у справі литовського путчу, на даху підсудних сиділи лише шестеро: колишній перший секретар ЦК Компартії Литви Николас Буковявичюс, завідувач відділу пропаганди Йозас Ярмаловичюс та чотири інші партійні однодумці.

У 13-ти томах одного тільки звинувачення (м інформували «спроба здійснення державного перевороту в Литві шляхом створення антидержавних організацій та участі в їх діяльності, шкідливість та умисні вбивства» у 1990—1991 роках. Йдеться про організацію литовського путчу 13 січня 1991 року, після чого в країні стала телевізійна війна та держтерор, де від рук правихників спешбуху та під танками загинуло 13 осіб та понад 100 поранено.

І судитимуть не як лідерів комуністичної партії, — кажє консул по-

Встати, суді! ає...

сольства Литви в Україні Елінас Багдонас, — а як кримінальних злочинців, що збились з доріжки проти свого народу. Шляхом погрозують з висунутими Генеральною прокуратурою Литви звинуваченнями. Так, саме кримінальні п'ять заарештовані в Верховній Раді Литви — на власні очі бачив, скільки людей загинуло з цієї вини. На мою думку, ці люди не мають нічого спільного з Литвою, крім прізвиш.

Звинувачення такі серйозні, що партійним лідерам, крім інших статей Кримінального кодексу, загрожує і та, що передбачає смертну кару. Хоча наразі чи до цього дійде, а вже ніяк не за розпорядженням Президента А. Браускаса смертна кара тимчасово не застосовується. Судитимуть з цього решта звинувачених («підпарувалися» четверо помічників, інші переходили з кордоном, толовим винуватим, толовим перевороту, якими стали колишні перший секретар ЦК та завідувач відділу пропаганди, доведеться відповідати за всіх.

Серед тих п'ятидесяти двох ніломі Асмі Язюс, Крюков, Шейніс, Вареников та інші, які, незважаючи на вимоги литовської влади, не мали наміру кидати вес та хузувати звинувачення на свого адресу.

На попередньому засіданні, що скликалося в винні комуністи чи всім так ні, як Б. Буковявичюс, так і Й. Ярмаловичюс не визнавали себе такими.

Вони назвали справу сфабрикованою і закликали правосуддя змилуватися над ними, винуватим, що не малишні арешту в Язюс, де вони перебувають уже три роки. Право на таку співчутливості вони відстоюють міркуваннями на калат: «Комуністи Литви не має ніякого стосунку до трагічних подій січня — серія 1991 року. Все робиться від того, щоб антипутч з Михайлом Горбачовим та Вітаутасом Лансбергіс».

— Все це дурниці, — кажє Елінас Багдонас. — А була справа. І навіщо дурити. Це — надзви-

чайно віддана людина. Це, що його вина була у всіх цих подіях, — шкільний абсурд. Такі звинувачення навіть не хочеться комуністам у Литві, — безперечно.

— Попри незгоду колишніх партійних лідерів, суд визнає їх винними і в торчін не випустить. Навіщо, боювався, що ті можуть знову зникнути, і їх доведеться вартувати «вилуговувати», як це сталося з комуністами. Ажє кілька років тому литовські спецслужби «вилуговували» Н. Буковявичюса та Й. Ярмаловичюса в Мінську і тамно перевезли їх до Вильнюса.

Для колишніх першого секретаря ЦК, завідувача відділу пропаганди та не чотирьох комуністів, суд іше продуває 5 листопада. Судам доведеться ознайомитися зі справою, що містить 260 томов, вислухати від тисяч свідків і інтерв'ю, передіслати відомості кінозйомки подій 1990—1991 років та поставити від крапки над «і», який злочин вчинили. Судові зібрання дуже багато...

Приязнє давня і взаємна

(Початок на 1-й стор.)

— Як ся маєте? — з таким запитанням чистісенько українською мовою звернувся Леонід Ексуріс, а потім додав: — Таке запитання, очевидно, вас здивує, але це єдине, що я пам'ятаю з того часу, як навчався у Вінніпегу, де мешкає багато канадських українців.

Але, мабуть, щоб отримати відповідь саме на це запитання, і їдемо до України канадська делегація. У її складі 78 представників ділових кіл, які мають намір знайти партнерів по бізнесу в Україні. За словами пана мейєра, нині настає час для тогочасного статусу в економічному співробітництві. «Ми хочемо налагодити зв'язки на рівні приватного бізнесу», — заявив він, — тож наші підприємці привезли кілька цікавих проєктів».

На думку канадського гостя, те, що в Києві відбулося засідання торгово-економічної міжурядової комісії, у якій взяли участь підприємці обох держав, має ви-

діграти неабияку роль у подальшому економічному співробітництві між Канадою та Україною. Після проведених переговорів канадські бізнесмени інвестуватимуть українські проєкти», — сказав він. За попередніми підрахунками, вони готові вкласти у цю справу понад 100 мільйонів доларів. Важливо, що ці проєкти мають реалізуватися в агропромисловому та енергетичному комплексах — двох найбільш розвинених в українській економіці.

Окрім того, під час переговорів з керівниками держави порушувалися проблеми, що постають з огляду на закриття ЧАЕС та надання нашої державі підтримки у цій справі з боку країн Східної Європи. Окремо відноситься про розширення НАТО. Канадський міністр наголосив, що Канада підтримує побудову нових особливих відносин між Україною та альянсом. «Підсилення НАТО збільшить частіше з'ясування інтересів в Україні, і Росії», — підкреслив він.

Під час зустрічі з українськими партнерами канадський міністр наголосив, що Канада підтримує побудову нових особливих відносин між Україною та альянсом.

Під час зустрічі з українськими партнерами канадський міністр наголосив, що Канада підтримує побудову нових особливих відносин між Україною та альянсом. Під час зустрічі з українськими партнерами канадський міністр наголосив, що Канада підтримує побудову нових особливих відносин між Україною та альянсом.

Під час зустрічі з українськими партнерами канадський міністр наголосив, що Канада підтримує побудову нових особливих відносин між Україною та альянсом. Під час зустрічі з українськими партнерами канадський міністр наголосив, що Канада підтримує побудову нових особливих відносин між Україною та альянсом.

У кайдани її!

Ця фотографія обійшла всі газети: симпатична молода жінка виходить із приміщення суду в наручниках і... кайданах.

Тонкий металевий ланцюжок на талії — тех аж ніяк не прикраша. Судові виконавці заступає Сюзанна Макалут «в залі», щоб колишня партнерка подружжя Клінтонів у скандально відомому земельно-порядковому проєкті «Уагетор» відповідала за злочини, пов'язані з розоренням охоронярів і уникнути правосуддя, повідомляє ІТАР-ТАС.

Поблизькож, ланцюжками на шийках і кайданах, посилають у кайдани (кайдани заважають ї рухатися), Сюзанн під конвоєм проїжджала із залу федерального суду в Лیتл-Рок (штат Арканзас) до автомобіля, який виставив її у місцеву в'язницю. У камері вона пробує два роки. Такий вирок судді, які визнавали її співучасницею шаймарської афери, в результаті, як виявилось, близьким друзям президента США Білла Клінтона вдалося в середині 80-х років одержати позичку на 3 млн. доларів.

Притримуючи, призначивши видворенням, американські теледодатки досі не можуть прийти до ладу. «Я розумію, що мова йде про звинувачення в крадіжці», — сказала журналістам Джейферс Хоран, адвокат Макалут, — і всіє-таки бачити це було вкрай неприємно».

У судові акванавти, втім, «грудьми» постануть перед хвилюючим суддівським звинуваченням. «Ось уже 25 років ми заковувемо в язі у кайдани», — повідомляв журналістам один з найтійших і скромні людей мого ратного зв'язкиста на нерозсудливій лінії. «Ми не робимо жодних витків і заковувемо, високістю міркувати беззиски», — додав офіційний представник судових властей Білла Клінтона, повідомивши, що майже 160 тис. засуджених, які виходять через їхні жорстокі руки.

Вероніка Кастро знову з ними

ПІСЛЯ більш як річної перерви мексиканська «телезірка» Вероніка Кастро повертається на телеэкран Мексики та ще проведеться кілька, на яких транслюватимуться програми компанії «Телевіса».

Син знаменитої акторки, популярний співак Крістіан Кастро іскрив першу презентацію нової програми Вероніки, де вона виступає як вступна і, подолала, як співачка і танцівниця.

За час тривалого телепарту Вероніка, яку запам'ятали за головними ролями в серіалах «Багати теж плачуть» і «Діка Роза», пішкова грава в мексиканській «Жінка року», а потім, за-

лишувши піаністкою, розпочала зйомки власного телесеріалу. Чутки про конфлікт з керівництвом «Телевіси», що нібито став причиною її тимчасового звинувачення в телевізійній актриса категорично спростовує. Однак дилта в мішку не сховати. Як стало відомо кореспонденту ІТАР-ТАС, ця перепалка між двома сторонами справи мала місце, тому як компанія-конкурент з успіхом показала в Чилі старий серіал за участю Вероніки, що несподівано привернуло увагу Вероніки щодо перенесення до Аргентини зйомок нового телесеріалу.

Незважаючи на всі перешкоди, талані і величезна популярність цієї мініатюрної чорнолової жінки знову вивели її під вогні студійних со-

Хто там у нас ще безкінний?

Олександр ЛЮКОВ, журналіст
Сергій КОВАЛЬЧУК, «Голос України» (фото)

(Початок на 1-й стор.)

Цінують родину в селі. Вони ж бо і на фермі, і біля техніки, і на колгоспному лану. Любов до землі, працелюбність, звичайна селянська конливість тут передаються із покоління в покоління. От вже і наймолодший син Василя Володимировича, який ще ходить до школи, цього року брав участь у збиральній кампанії — працював помічником комбайнера.

Важка праця на землі. Не знає вона ані свят, ані вихідних. Дуже рідко трапляються хвилини відпочинку й спокою. Та Ішучки вихрокують час, аби проглянути «Голос України», який передплачують впродовж п'яти років. І весь цей час увагу сім'ї привертала до себе дотеря, яку проводила газета. Щоразу родина брала в ній участь. Але примхлива Фортуна чомусь не повертала до Ішучків обличчя.

І от у липні 1996 року проводився черговий конкурс. Як згодом призналася Жанна Петрівна, до успіху тут не розраховували. І тут тоби навітряли. До того ж — коня, що його виділило керівництво агрофірми «Проскурів» на чолі з народним депутатом України Іваном Рузиком.

Радист селяни не було меж. Бо ж керівники агрофірми дозволити зібрати собі приз: хочеш — жеребця, хочеш — кобицю.

— Який тобі кінь найбільше подобається? — запитав Іван Леонітович наймолодшого з Ішучків. — Вибирай.

Діти Жани і Василя, що працювали тваринниками у КСП «Сьомальке», такий підхід до вручення витрату був ще більшою несподіванкою. Адже коні на обори були одні одних країн. Син вибрав дворічну будану кобицю.

А доставити тринасті призи із Хмельницького аж на Славутичню допоміг голова селянської спілки Валерій Кравчук. Редакція «Голосу України» ширю влячна Валерію Володимировичу за що добру справу.

Діставши приз, Ішучки спочатку розгубилися.

— Що ж з тим конем робити? Може, на гроші в місцевому господарстві обміняти?

Втім кінь став у домашньому господарстві неабияким помічником, радше велику хліборобську родину. Ішучки ж сповнені рішучості брати участь у нових дотерях «Голосу України». А раптом пошастить, і до коня вони ще й воза витратять!

с. Сьомак

Славутського району Хмельницької області.

МАЮ для нас гарну новину — ми живемо у правовій державі. Не підозрюю автори у фризерах і фактчекерах у суспільно-цивільну Конституцію України: «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека захищаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії вищаються за всіма іншими цінностями держави». Можете висловити цю цінність напам'ять — хай буде відчуття у гіркі хвилини, коли ви відчувате, що «найвищу соціальну цінність» у вашій особі помітили, як неприпустимі кривду — причови і нема. А чим «жешка» людини — тим більша гарантія, що її не пощупують: дабелі глумота визначає «жест і справедливості діяльності» жорсткого бюрократичного кола.

Василь Іванович не заперечує перед публікою ніяк, трохи ніколи. Але не міг ітакі, а що як Юлія Нестерівна сіла б у його авто, а він з нею категорично не може зустрітись. Через те й її в сесіях молодшої дочки не пішов, хоча дуже просила. Із новонародженим хлопком не може зустрітись, хоча, казали, на нього скожний, — скрізь там «та» крутяться.

Справу не боїся-жест місто, людина тут, якщо не в подорожках, то в основному знають історію своїх зустрічей. А в Бурлаку дружок згадується у моральному плані: треба не мати совісті, щоб відомості від відомої країни, винити кошиком сім'ю з хати... Навіть селення нахалство переконано: «Якщо з юридичного боку все правильно, то з морального» — Юлія Нестерівна має рацію на всі сто відсотків. Однак, чесно кажучи, у Саврані мене привела не «мораль» — не хоче Василь Бурлака любити своїх рідних дітей, хто ж його зобов'язав, крім власної совісті, — а отой безперспективний для кошикової дружини і доньки «справданий біс справді» за афоризмом знайомих хуліганів, а він у цій справі «здобуток життя», самих ліхвіє офіційних одружень «як шість перекіє» «Розбігтися не проблема — проблема жити». Шопенгауер, Саломея, Саломея філософствували абстрактні, як і його картини кожна обжарена «ека» на «моє мазини» не претендує,

який «втіля з протоколу» житейської і судової справи Бурлак.

Потім, як вбачо, сімейний корабель напоросся на міліну, Василь Іванович пішов до іншої жінки, і побачення з Юлією Нестерівною вітають «призначення» місто визначених місця — судової інстанції.

Першим поділом майна займався Савранський районний суд. Його тодішній голова О. Пунік згадує, як ретельно читали й обговорювали справи з віталью на місці, намагалися врахувати інтерес кожного під час винесення рішення. Не втомлюючи з його змістом Василь Іванович вважає, що те рішення відповідало більше інтересам кошикової дружини, забуваючи, що при ній замішався поділ з кошикової спільного «майна» — доньки. Другий поділ розглядав народний суд суспільного Любашівського району згідно з його рішенням частка жінки Юлії Нестерівни з дітьми ще більше зросла. І тоді... «Тоді я знайшов доброго адвоката». Мабути, не лаявуть Василь Іванович адвокат і справді добрий, але ще більше його похвалює на доброго суду.

Третій поділ майна збігся зі змінами у житті місцевой Феїди Пунік став пенсіонером, а в Савранський районний суд прибув новий голова — Віктор Мельник.

Мельник, як розповідають у селі, не був талановитим бізнесовою інш.

«Хобі» трохи динице для пристрастия правосуддя, але чого тільки не буває у

ній справі» згадує генеральною простий ад. «Ітера» «а» на одній будинку «приміщення» знову і все «заграто», не треба. Проніси, паспорт, документи. Суд не засудивши в алотичності «новий» отримавши «обставини», знехтував ад. інваріацією, сім'ячовою сучас, конкретно не з'ясував, які жителі і підсобні приміщення належать до будинково-володіння під номером «32», а які — до «32-а». Автор цих рядків розповів з голоюю сесією рад. Михайлом Пуніаком обійшли всі відділи інстанцій і всі особливих зусиль з'ясувати факт «маніпуляційна об'єкція». Але... Рішення районного суду аргументовано в області — кассация інстанція не пероботжувала себе беззавою «доплатиста». Заступник Голови Верховного суду П. Шевчук також вважає, що оскаржені Юлією Бурлакою судові рішення «відповідають вимогам закону» і «підстав для їх опротестування» не знайшов.

... Міліція не особливо перемисляла з людьми, що «самовільно захоплюють» власність». Звідси, якого так не любить Василь Іванович, для більшого «переконання в свої законі» навіть наругування. Об'єкція Лариса «законотенними словами і, виконувати річі на вулиці, припросили до «законного», призначеного рішенням суду помешкання — жити у новій до прав.

... Нікає опустими подіями стара бабуся — заволодіння хитрися «стратегія». Син не чистий гість у відомої області, нова містка каталі не заходить. Вислацкую — гіпертонія — Олена Михайлівна татне з города у яку кукурдування. «Плуд поможу бабусі», перебігав і Школа мені... Школа мені... І мені школа, щоб і гинувати Олена Михайлівна, що своїми запитамими Тихоніш, і ступу і хвору.

... Маю для нас добру новину. Хоча, яка це новина? Ми живемо в державі, де, даючись за штами, «правий той, хто має більше прав». Рішенням суду «гум» і рішенням під час частого життя штами — усе це правило, а не винятки. Ковалюк, сходинокми судової ієрархії, Юлії Нестерівни з донькою ліхвіє, ніби «гум» — їх ніхто не слухав і, головне, не хоче вислухати. Маєте право? Гуляйте! Суау ніколи німа на реформи.

Одеської області.

АБО РОЛЬ ЛІТЕРИ «А» В СУДОВИЧІВІ

Тільки в разі нареченої вона сприймає її як «шведер живопису». У Бурлак було до дімте «Жигулі», трактор, гараж, мебелі. І хата, звичайно, хата, в перебуванні і добуванні жінки вона кошик розсуду, хоча, прощай, поділ. Тоді не виліє Юлія Нестерівна з донькою може двикати хіба що через парочку.

Трохи короткої, без парочків, факти в розпорядженні редакції «А» документи. — А. К.). На позачку подружнього життя Бурлаки жили в матері Вали — Олені Михайлівні, по вулиці Чернишевської, 32 (точна адреса майже в цій історії виринула роль). На позачку була це одна стара хата. У 1982 році Олена Михайлівна знерулася із завою до селіської хати — розділити її колосний шпир на два помешкання: для себе і сім'ї сина. Селіська рада не відоміла, техік інвентаризаційного бюро зробила відомілі заміри й оформила до новостерення акт документально. Молодий Бурлак, по дріт, перебуваючи на даний час у пенсії, не міг бути присутнім на зустрічі, гараж. Шість капітальною ремонтів й видали книгу на будинок, розділюючи по вулиці Чернишевської, 32-а, тут з 1982 року прописана вся родина Василь Бурлаки. Бабуся залишилася в будинку під номером 32, а він і засиджує, крім свого іншого, й прописаний «лістик у паспортному столі. Ост-та

правовій державі. До речі, в обласне управління юстиції нараховали численні скарги на Віктора Мельника: його енергія на основній робіт викинулася у бруднісі, не «задовольняє» осамі, «милі» людей, не «об'єктивна» якось посадам і значущістю на провинційному рівні. Частину скарг з Одеси переслали до Міністерства юстиції (Ознайомлення з ними змістили і в редакції).

Василь Бурлака до рідних савранців не належить — початковий газовой ділячці для несповчаних поясню — людина на асфальті. Там, де немає газопроводів, балони з балетними паливом, навіліцензі Міністерства зовнішньоекономічних зв'язків — завжди газова життєвість балонів. Займається Василь Іванович і підписувати «гум», це деталі, так, питання для роздумів.

Отже, третій поділ майна розпочався за нових обставин Л. діючих осіб. До Савранського районного суду звернулася з позовом мати Василь Бурлаки — Олена Михайлівна, хоча до цього жодних претензій з її боку не було: бабуся просила вислати кошикову невістку й онуків з будинку, який належить». Їй кошик, згадується, кошик обіймався хатами з родиною сина, а тепер хоче відібрати свою. Знову ж такі не обтяжувати читача парочковими судовою справами, лише розповідати про загальні статті. Для «справедливого вирішен-

НА ПІДПИСАЦІ...

ЄРЧІ, про які, якщо маєш можливість, краще не писати, бо коли змішений про них писати, то поучається свідком чогось такого, чого бути не повинно ні за яких обставин. Пріміром, не варто писати про нечестіві ветерани, бо хто пише про них, той самий ветеран. А якщо писати про нечестіві ветерани і кажуть: «Як же це так?», і ти змішений брати хітх на душу.

Отже, йдеться про МСУВ — Міжнародну українську спілку учасників війни. Засновано її паном полковником Михайлом-паном на початку 90-х років як єдину організацію фронтовиків. Здається, нічого поганого в тім не було, адже існують, попри всесвітні українську організацію, різні фронтові братства, скажімо, «Гангисти Ротмістров» тощо, і ні в кого не просить дозволу їх бачити. Статутні функції МСУВ теж проголошені благороднім захист законних інтересів учасників війни, турбота про їх матеріальне благополуччя, медобслуговування та житло. Але згодом ветерани зобов'язали тривогу. Переді мною акт ревізії фінансово-госпо-

дарської діяльності МСУВ, що проводився КРУ м. Києва. Звісною ревізію 15 травня ч. р. Навіть побіжне ознайомлення з актом свідчить, що протягом останніх трьох років гроші тут використовувалися переважно на «приватні потреби» членів МСУВ, на одні тільки відрахунок і телефонних переговорів. Далі цитує «СУВ» відрахунок у Ленінському відділенні 5396/04 Ошадівську Українці... Відлати у зв'язку не відібрали і в подальшій інспекції цієї рахунок не було зареєстровано. Трохи ціл рахунок коштує, а це з по-довольно мільярда карбованців понад п'ять з половиною мільярдів перераховано на депозитний рахунок 681426 у АКБ «Сервіс» у Шпоетці Сумської області і на самі скаринки акту про них нічого конкретного не було відомо.

Цікава гра в акті — відрахування. Суми відносно невеликі, звіти про них часто відсутні, але вражає географія. Недавна газета «Ветеран України» обізвав же-

рівничку МСУВ «Грунштами під ветеранським паролем». Вони їздять до Сербії, Ізраїлю, Росії, Словаччини, Польщі, Португалії і навіть у Рим, на зустрічі з Папою Римським, що їм нічого не дає. А ще й лауреат Ленінської, Рохлін, Петруть та деякі інші. Мимовільно згадується бравна німецька пісенька: «Шпайфен, шпайфен, а-ля-ля, офіцери».

Хай собі ідуть, скажете ви. Провалом. Але! Саме тоді, як ідуть один й ті ж, що ніколи не організації МСУВ практично немає, й просто ніде взятися, тож фірма зроблена панам Михайлом-паном та Бакушніним «під себе». Ну, а історія з п'ятьма з половиною мільярдами карбованців, перерахованими до комерційного банку, — це велика прораба.

Це навіть німакися своєрідне захоплення: справді, не кожен молодий бізнесмен так швидко зорієнтувався в нових житейських обставинах? Знаючи люди кажуть: в рід у тім, що МСУВ очолюють не справжні бійові офіцери, колишні члени. Господи, яка різниця, всі ми люди...

Коли писалися ці рядки, з КРУ Сумської області надійшли документи стосовно отих п'яти з половиною мільярдів, але отримати їх ніхто з КРУ Києва не вдалося. Звідси, хоча й не можна сказати, що МСУВ не валодало, організоване злочинністю. Вишестадна пісенька, між іншим, закінчується так: «Кукен, кукен, ніт тесен, чин-цар, ауфдерзеен!» Поки якийсь переклад звучить так пропало — те пропало...

Іван КАЛІНИЧЕНКО, «Голос України»

Жертовний полює

Не стихає відлуння пострілів на Бірючому

МАЙЖЕ два роки триває протистояння між генеральним директором «Херсонліс» Станіславом Руденком і Миколаєм Руденком. Відбулися чотири судові засідання різних рівнів, а кінця не видно. Скоє, полювання в Азово-Сиваському національному парку відкривають першій татині. Але хто від кого хитрий?

Найдослідніший у лісогосподарській галузі країни керівник обласного рангу Станіслав Руденко наказом Міністерства лісового господарства в січні 1995 року був звільнений з посади. Його звинуватили у незаконному пошуку на косі Бірючий острів невиконаним контрактом щодо забезпечення реалізації законодавчих актів, рішень уряду і рішуче відмовств, про їхнє захист охороню тварин. Навчало організовувати ліс незалежних підприємств, Станіслав Микитович закликав Азово-Сиваському національному парку жити на 49,9 мільйона карбованців та заподіяв шкоду природі на суму 33,3 мільйона.

Поправити б протистояння міністерства, алге прибрати губителя тварин на екологічній території, навести тут порядок давно треба. Та раптом, як виявилось, немає підстав. Звільнений директор не погодився з навішаним на нього ярликом і звернувся до суду. Суворовський районний суд в квітні 1995 року постановив рішення за косу яка в колекційному складі, розглянувши справу, задовольнив позов і звільнив Станіслава Руденка на посаді генерального директора «Херсонліс». Херсонський обласний суд ухвалив залишити рішення райсуду без змін. Більше того, міністр В. Самоадієв 10 липня 1996 року надав наказ про продовження на роботу обласного директора, в якому звернув увагу свого першого заступника Б. Брежнева і начальника управління кадрів та учбових закладів В. Мірошнікова на необхідність неупередженого розслідування чинного законодавства України. За звільнення в оману керівництва міністерства наслідком чого допущено порушення трудового законодавства і несвочасне виконання рішення суду, — говориться в наказі, — ініціалізу юридичного відділу І. Магалаку отримати догук.

Шалена роз'ява конфлікт? Так навіщо думати? Станіслав Микитович. Але не встигнув він отримати від постійного нервового напруження і присутності до роботи, як і Києва знову наїхала недобра звістка — суддя Верховного суду України відмовився від попередніх судових рішень. Все повернулося на круги своя. Охота, судчість з обійденим документом, справу розглянуто і детально, і присягнуто.

Не пояснюючи на авторитет своєї судової інстанції, яку як називали, хочемо зупинити звинувачення. Матеріали службового розслідування, проведеного за ініціативою міністерства, стверджують: під керівництвом С. Руденка здійснено аж 7 полювань. Справді, тільки в серпні — листопаді 1994 року (навіщо думати про цей період як найважливіший) на косі Бірючий острів відбувалися цілі десяти любителів постріляти. На початку вересня, напри-

клад, одразу 20 чоловік на двох автомобілях УАЗ і тепловозі «Чайка» вштовпували грандіозне полювання. Майже стільки ж мисливців побувало на Бірючому в середині вересня. У жовтні як тут, так і в листопаді, ослі компанії у складі 10—12 чоловік. У листопаді 15 гостей відпочивали тут з руйнінними і без них.

Але як відношення до цих масових полювок на косу м. Станіслав Микитович? Суді казав, що нікого, Свідки, серед яких в основному брались мешканці національного парку Е. Рибін, С. Олексо, С. Ісаков, П. Хмель, В. Греблев, А. Силин, капітан тепловоза Л. В'юн та інші не підтвердили винуватого проти директора «Херсонліс» звинувачення. І сам директор правду в В. Зубов, викликаючи як свідка на судові засідання, так і даючи аналогічне свідчення. Тоді хто ж організував масштабне полювання? Хто вони, ці 87 чоловік, про які згадується в матеріалах службового розслідування і Суворовського районного суду? Яка кількість відстріляної дичини і копінчиків тварин? Невже, якщо вірити результатам перевірки, який «встановити неможливо» і об'єктивно було вбито 28 фазанів, 45 казок, 3 зайців?.. Зрозуміло, що проведене розслідування справу в сучасній юридичній площині, під цілою визначено кутлом — проправність звільнення директора «Херсонліс» з роботи. Тому відповіді на поставлені запитання досить скупи і обмежені. В документах важко відшукати повну інформацію про персональний склад мисливських загонів, а також про діяльність керівників і організаторів браконьєрської справи.

А правду полягає у тому, що копінчик керівні «верха Херсонської області на чолі з В. Жолобовим мала небажаний пристрасть до випалювання на зоні прирощення лісових масивів, до чого він був схильний з самого початку. Який чиновник з міністерства глибше вникав в ситуацію на Бірючому, то, безсумнісно, розставили б дещо інший наголос на звинувачувальних дослідженнях. А то в даному разі, обрано кутлом, виходить як у тих мисливців, так і в керівників ним до цього часу. Натрапивши на перешкоду, десь рикошетом, у боківому або зворотному напрямку. Безпосередній керівник національного парку Володимир Зубов, покладаючи охороняти багатства коси, не постраждав, якщо не зазвичай одержимий ним до цього часу, на початку. Зате були позбавлені посади директор «Херсонліс» Станіслав Руденко і його одномудець, голова Генеральної райдержадміністрації Геннадій За-Ренко. Прогноз неважко писати вже назавтра і нових членів постійної охорони отримав колос до гуду. І не в переносному, а в прямому розумінні. Бо намагався зупинити безконтрольний відстріл тварин за валом на Бірючому. Випалюючи збігом обставин такий реєстр мисливської важки.

Інший «аргумент» — порушення директором «Херсонліс» контракту — суди те відхилили, оскільки Азово-Сиваський парк вилічено зі складу Херсонської області державного лісогосподарського об'єднання. Інакше призначення парку на чолі з В. Зубовим не підкоряється «Херсонліс». Але і переможці стосунків обидва суб'єкти змарнували перебувати.

По-перше, договір за посередництва львівської фірми «Інотек» з австрійською фірмою «Хаскі Тур» і відкрити у зв'язку з цим ліміти на відстріл копінчиків мають бути погоджені з державним лісогосподарським об'єднанням (постанова Кабінету міністрів № 459 від 10 серпня 1992 року із внесенням змін).

Що вказує керівництво Азово-Сиваського парку відкрито проігнорувати. Розмова С. Руденка з директором парку В. Зубовим з даного приводу викликала останнього лише розпачливі вигук.

По-друге, важко закрити очі на те, що відстріл тварин на косі проводиться без належного наукового обґрунтування. Причому, за твердженням і міхраничної прокуратури, на 1994 і січня 1995 року заступник міністра В. Брежнев видав парковий ліміт, який поділено з Міністерством № 2-ТП (мисливство), тут кінці з кінцями не сходяться. Вроховити всі наявні фактори, не в останню чергу й природний приріст оленів, ланей, муфлонів, кількість їх за минулі три роки мала б становити 3400 голів. Фактично ж з літхих оленів за цей період вилічено 1200 голів. Середньорічний приріст оленів обмежується лише 3,4 відсотками, ланей — 1,3, муфлонів — 1,5 відсотками, хоча існують обґрунтовані науковими нормами — 15 відсотків.

Отже, десь загубився в цей період приріст 1180 голів копінчиків тварин. Але кого записувати ці елементарні викладки, хто поспішає з'ясувати причини неадекватності між тим, що має бути і тим, що є насправді? Організатори охорони тваринного світу відкинули до того, що, визначивши ліміт на переселення тварин, ставлять завдання... виловити 100 тонн риб. Невже і це збираються кулять переселяти?

Можна продовжувати розповідь про подібні «кривди», пов'язані з екологічною охороною тоюкою Херсонщини. Лише коса Бірючий острів, на території якої за останні роки трапилося стільки прикрих історій, може свідчити про проблеми нашого краю. Важко, дуже важко доводити очевидні речі навіть таким компетентним працівникам, як Станіслав Руденко.

Чи не тому, що, виходячи з цього, виходить, що через криве дзеркало чий, точніше б сказати, викривлений оптичний приріст своєї керівної людини?

Херсонська область.

3 пошти

Ні, не учасники війни, а трудівники тилу

Є серце самотніх людей такі, що, коли заговорити з ними про життя, виявляється вони самотні, пригнічені, зробили заповіт на близьких родичів. Ті з вальності приймають цей дарунок, а доглядати своїх близькодітей не хочуть. Замість них турботу на себе беруть державні «Самовити» одержують безплатне харчування, пацієнти, палати до санаторіїв, мають свої гори і за все платять половину вартості, бо ж мають пільги. Багато з них ніколи стають учасниками війни, хоч на фронті й близько не були, а окупили навіть залуку не бачили — з початком війни виважувалися в глибиний тил. Звичайно, їм теж було важко, трудилася у військовій промисловості, на колпоспільних підприємствах, заводів, підприємств та бойовою технікою. Тож і сьогодні треба називати трудівниками тилу, а не учасниками війни. Це дуже рідкі речі: воякати на передовій, шокувати ризиком життям, і працювати в глибинному тилу, що державі дає «тиловими» пільги, — добре, проте не треба називати їх учасниками війни, бо то — образ для фронтівців.

Дивує і ось що: Велика Вітчизняна закінчилася п'ятдесят років тому, прирідно, щоріку минає браковані, але в Україні чомусь виходить наважкі: рік за роком кількість учасників війни зростає, і вони дещо молодіші. Хлопчиків і дівчаток, котрим у воєнні роки було 10 — 12 років, нині в масовому порядку стали учасниками війни і мають чимало пенсій, ані і справжні фронтовики. Невже сьогодні платять грошей кров, пролита фронтовиками за перемогу над фашизмом, за нашу рідну землю?

Є. МЕРСОНОВ, фронтовик.

Запоріжжя.

Агов, чи є ще хто живий?

Дивні часи настали. У селах зостаються лише старі люди, які не можуть самі собі зарплатити. Ось як у нашому селі, мисливці пошукі немає, щоб призначити машинною діля на тисненні, якщо не встиг придбати за відслугою для цього годину, то треба йти в центр села, а це за 5 кілометрів. Дорога нікудиш, в лісі порізані за нашинг учасники розпаленої воєнової, з яких качають воду для Сміли, а в наших колодях вода немає — шезла. В лісі все вивисхло, і сам ліс через кілька років перетвориться на суходій — немає в ньому ні звірини, ні птиці, все повті-

кало. Радіо працює з перебоями, а хочімо-но, радіо круті — це дуже чужо. Висновок: Президент: воякам війни до 50-річчя Перемоги нічого не виплачували, не згадали про них і цього року, з керівництва до нас теж ніхто не навідується. Третій місяць немає ніхто, хто навідується, і с такі люди, що в магазині їм купують у борг, на спосок.

Отак живемо. І хочеться крикнути: агов, а чі є ще хто живий у нашій Україні?

Григорій БІЗІЛІД, учасник бойових дій Великої Вітчизняної війни.

Білозір'я Черкаського району Черкаської області.

Кабінетні марафони

Щіх час війни моя сім'я була евакуйована в Кубас, я вчився тоді в 7—9 класах. Нас, учнів, посілали приналежати в будинки до солдатських шинелів і за це гудували обидва. Коли Донбас було вивільнено від фашистів, ми повернулися додому. В 1944 році я вступив до металургійної технікуми, після уроків усі тривалися на збірках зруйнованого містечка, збирали руйновані приналежати у пісочному господарстві металургійного заводу. За це нас видавали кибінк картки.

Мені внаслідок з Єнакіївського металургійного заводу доводило, що я дізнаюся

працювала в канікулярний період. Але в Амур-Нижньодніпровському районі вимагали, щоб є список студентів, котрі працювали разом з ними, і список яких є й мого прізвище. Такі рішення приймали обласне управління. Техніку на мій запит не відповіла. Я звернулася до допомоги до Міністерства соціального захисту населення України і вислала їм довідку, копію диплома, звідти мій документи переслали в обласне управління соціального захисту, але з області відповілі не мали.

У липні я поїхала в обласне управління, був приємний день, але мене не прийняли, а відправили в райононе відділення. Там мою заяву на розгляд кохав не взяли, направили до інспектора, та відповіла, що її ніколи ніхто не займається, і треба писати мені самій. Я написала листа в технікум, та сумніваюся, що ті списки зберігаються й досі. В той час написавши мені довідку, я кинула картку, що не дозволяло вижити. Тим, що не працював кибінк картки не видавали. Сьогодні багатомовного не зрозуміти. Полюбилися за тіми довідками і пошукала, чому б не написати в райононе досвідку? У Росії, наприклад, без успішних довідок статус учасника війни встановлюють всім, народженим до 1932 року. Повірте, що ніхто з нас не дбає би про те, щоб навізнається учасником війни, але не вистачає нашої жалючої пенсії, котрі дає можливість тільки вижити, а не жити...

Є. ЗВІСА.

Дніпропетровськ.

«Сокол» ходить у відмінниках

ОСТАННІМ часом у газетах Білорусі, Польщі, Італії, Літви багато пишуть про тієї боротьби в чемпіонаті Східно-Європейської хокейної ліги. І часто в тих публікаціях можна прочитати приблизно таке: «Хто знав, що київський «Сокол»?»

А найбільший український клуб, анай собі, виграє усі матчі поспіль, має насіння ласки. Де ж вони можуть заувважити, мова, що рівень хокею дає дих терпачивий, ніж у Росії. Можливо, й так. Але не такий він уже й високий у російському чемпіонаті, як колись. Часи миньються. Багато місцевих зірок вяршили до Європи та до океанів. А в клубі північно-східного судини походу роблять і українські хокеїсти.

Утім, продовжують розмову про «Сокол». Він витав великий міжконтинентальний турнір в Угорщині. Був перший у зональному змаганні Кубка європейських чемпіонів, що відбувся в польському курорті Новий Тарг, і в особливому чемпіонаті СЄХЛ у «Сокола» — самі перемогли.

Либонь, так воно і має бути. Адже за останні тридцять років Київ поступово перетворився на один із найкращих і найавторитетніших хокейних центрів світу.

— Поки наш клуб ходить у відмінниках, — каже президент ХК «Сокол» Сергій Старицький, — Сподіваюсь, що й вдало виступи команди здебільшого радуютьматимуть її шанувальників...

До речі, ми вже писали про те, що наступний етап Кубка чемпіонів «Сокол» проведе у Франції 15—17 листопада. Нагадаю, що його суперники «Альберт» (Франція), «Молдо» (Швейція) та «Прена звезда» (Югославія). Але, як відомо, наш головний клуб, який є й базовим для національної збірної, у якій попереду також серйозні іспити. У грудні в Польщі українська збірна

візьме участь у відбірковому міжконтинентальному турнірі. Наші конкуренти — хокеїсти Болгарії, Польщі, Румунії та Югославії. Звичайно, хотілось, щоб український хокей був представлений і в цих змаганнях найкращими силами.

Маємо інформацію, що збираються зіграти за збірну України легионери «швейцарці»: Петро Малков, Валерій Ширяєв, Ігор Чибиряк. До речі, Ігор був найкращим бомбардиром попереднього чемпіонату Швейцарії, який тепер дуже авторитетний у хокейному товаристві.

— Уovar здобути олімпійської путівки до зимового Нагаю, — обіцяли гравці за голову команди паної країн також українські легионери з НХЛ Дмитро Христин та Олександр Голіков.

Цікаво, що сам Василь Митрофанович несподівано правив містами Росії, поділявся, як там трапляються кандидати до збірної. Усі вони в хороній формі, рухливі в бій, і, за словами Фадеева, навіть не атакували прогрі. Присмний факт, як не правда, коли патрістичні почуття павують на усіх інших. Мова про Віталія Завальнюка («Динамо», Москва), Андрія Степаненца, Андрія Ніколаєва, Саєна Млинченка, Андрія Овчинникова, які грають у Німеччині (Нижньокамська), прославляються торпедистів Віталія Литвиненка та Олександра Травєця, Сергія Гаркушу з «Торпедо» (Нижній Новгород).

— А як взагалі живуться «Соколом» за лінійних скрутих часів? — запитав Сергій Старицький.

Хвала Богові, коман-

да має достатньо пристойні умови для життя і діяльності. Звичайно, ми дуже вдячні за фінансову підтримку нашому генеральному спонсорів компанії «Пепсі-Кола». До речі, нещодавно компанія подарувала гравцям комплект нової форми, виготовленої у Швейції в Канаді...

Прохильників хокею чекає ще одна дуже цікава, можна сказати, визначна подія. З 27 грудня по 6 січня в Києві відбуватиметься чемпіонат світу ІХФ серед молодіжних команд у групі В. Як розповідає президент Федерації хокею України Анатолій Хорозов, боротьбу за путівку до японської ліги на молодіжних майданчиків Палацу спорту та Палацу Італії, Норвегії, Литви, Казахстану, Франції, Японії, Угорщини та України. Нашу команду, на думку фахівців, справедливо вважатимуть фаворитом. І в ній, либонь, виступатимуть легионери. Скажімо, Руслан Федотенко з Фінляндії та Дмитро Толкунов, який грає в канадському «Квебеку».

До речі, хоча ми поки що бракує, — розповідає Василь Фадеев, — допомоги спонсорів. Як відомо, Міжнародна федерація (ІХФ) надає повну суму грошей, що вистачить на розміщення і харчування команди. А це транспорт, оренда палатів — то вже турбота організаторів. До речі, каже, сподіваюсь, що до допомоги до ріднян «Пепсі-Коли». Але, може, знайдуться й інші компанії та фірми, в яких угодомовилися щодо проведення хокейного чемпіонату світу на належному рівні — питання престижу цілої держави.

На змиску це — **Віктор Браніцький, Фото Юлія БОЧКА.**

Сергій ЧУЙЧЕНКО: «Моя робота — забивати голи»

«Ворскла» й до зустрічі зі столичними динаміками була у всіх на «язвиці». А після виграшу (4:3) і потім. Причому, що до символічної збірної України за вересень зареєстрували троє її футболістів — Матюга, Борсюк і Сергій Чуйченко.

— Сергію, важко забивати голи?

— А хто сказав, що футбол — це прогулянка. На кожній миті, тренуванні, команді-супернику прикидаються до мене сторожа, а в той сторожі. Ставають перед ними завдання втримати Чуйченка, не дати забити м'яч. Хокеїст старіється, декотрі аж налято. То і така робота, а моя — забивати...

— Чи тріпотує у вас де-які м'язи.

А як усе починалося?

— Зі спеціальні в Харкові у тренера Асольова Вавинка. Щоправда, я займався і в школі атлетиком, непогані результати показував. Та саме він (за його вказівкою) розглядає у мене закладки футболіста.

— Де довелось грати?

— Спершу в «Металісті» у Члупатині. Залим у Росії, в Бульонівському (нині на вересень «Сокром») виступав, в Азові, Нагір'ямському.

— Як гадаєте, чому свого часу не вдалось закріпитись у складі «Аніпарт»?

— Думав, що ми з Аніпартком не знайшли спільної мови. Можливо, не знішався характером. З Аніпартком підписав сам.

А коли вже перебував в олександрійській «Поліграфтехніці», тренер «Металіста» Лемешко казав додому, але через підписаний контракт мене вже ніхто б не відпустив. Так у Харкові і не зіграв. Убачивши, як там, як і в складі, жалують, що гравці не віджаждуть, шукають країної діло по світах. Навіть не знайдеться спонсорів, який посправжньому визнає б за відродження слави «Металіста».

— У Полтаві той раї?

— У цілому задовольняю, що виступу у «Ворсклі» (та й до рідної долів, ближче), виконую завдання, які переді мною ставлять тренери, керівництво ФК (у мене контракт до грудня 1997 року). Убачивши, навідував, до мене і до команди заглом ставляться кооперативнішіше.

— А скільки м'ячів забив у командах майстрів?

— 63. Торік, у першій лізі — 36 (особистий рекорд).

— Ти одружений?

— Так. Дружина Марина — найперша моя уболівалька. Кожний матч переміг за «Металіст» Оксана з андаскою кохати.

— Хто більше — тренер чи сам себе настроює на гру?

— Сам себе. Але як — то моя татинка.

— Як їй улюблений?

— Як любимо татинку, природу, любов. А ще понасліді, тільки це різко випадає, з вудочкою на березі річки. Маю автомобіль. Люблю їздити.

— Та повернімося до футболу. Чи задовольняє тебе сьогоднішня гра «Ворскли»?

— Цікаво. Залучаю хлопців не позичати. Команда на піднесенні. Можливо, керівництво клубу зі свого боку планував програму-мінімум: щоб клуб-дебютант закріпився в першій дивізіоні. Та команда вже м'ячів шість перемог, і, як на мене, цілком спроможна боротися за медалі. Юго гатунку — то інша справа. Вітім, І бронзові «Ворсклі» анігнумуть. Спробіти тині пає.

— І останнє запитання. Дедалі голосніше звучить чут «Чуйченку з збірної». Готовий?

— Хоч сьогодні.

Розмовляв зі **Ігорем ГРИНЬ.**

Полтавська область. На змиску: Сергій Чуйченко. Фото **Едуарда СТРАНДКА.**

З усіх усяк

● **ХОКЕЙ.** Чергову перемогу в чемпіонаті СЄХЛ — 7:0 (2:0, 2:0, 3:0) здобув київський «Сокол». На своєму майданчику він прийняв найсильнішу команду Білорусі «Полімір» із Новополоцька. Шахи закінкує Зібічев, 9, Салыков, 16, 38, Олександрів, 21, 41, Найда, 45, Реуца, 36.

● **ТЕНІС.** Наступний сезон, як повідомив віце-президент ФТУ Сергій Алашук, обіцяє для прихильників тенісу в Україні чимало дуже цікавих подій. Почнемо з чоловіків. Національна збірна 7—9 жовтня в Зімбабве проведе матч першого кола розіграшу Кубка Девіса (Євро-Африканська група першої ліги) проти команди цієї країни. У разі успіху на наших тенісистів у другому колі чекають спортивні величезні іспити. Для цього матчу названо строки — 4—5 квітня. На чітх кортах відбуватиметься зустріч, визначить жереб.

Міжнародний турнір «Челленджер» із призовим фондом 75 тисяч доларів США планують провести в Києві у травні або серпні.

Не забути й про представити прекрасної статі, для них передбачено три «профі» турніри. Два з них із призовим фондом 25 тисяч доларів і ще один «аскетичнічний». Усі змагання відбуватимуться у столиці нашої держави, як і турнір Кубка України. Нам відкриється тенісний сезон — 17—23 жовтня. А національний чемпіонат триватиме 25—31 серпня.

А де повідомлення, либонь, засмучили шанувальників 27-річної аргентинки Габріелі Сабатіні. Вона зробила заяву про завершення професійної кар'єри. Протягом 12 років, проведені на професійній арені, чинив Габі виграє 27 турнірів і заробила приблизно 10 мільйонів доларів. Але протягом останнього року через надолужені травми аргентинка пропустила багато важких змагань. Умоблод, «Ролан Гарро», і змушена була спуститися на 29-е місце у світовому рейтингу.

● **ФУТБОЛ.** Минулої середи було зіграно матч відбірковий до чемпіонату світу-98. У 6-й групі збірна Словаччини перемогла вдома футболістів Фарерських Островів — 3:0.

У штаб-квартирі ФІФА, в Цюриху (Швейцарія), цього тижня було оголошено черговий рейтинг команд, які очолюють збірні Бразилії, Німеччини, Франції та Чехії.

Сталися певні зміни в чіпній десятці. Італія піднялася з 6-го місця на 5-е, Росія спустилася з 3-го на 7-е, Колумбія піднялася з 11-го на 8-е, а Нігерланд спустилася з 10-го на 9-е. Національна збірна Іспанії зберігла за собою десяту позицію. А замикає «десятку» збірна Швейції.

З футболістів збірних республік колишнього Союзу найбільшого прогресу за два останні місяці досягнула національна команда України (піднялася з 69-го на 60-е місце). Е прогрес і в активності (з 38-го на 11-й).

Поточним рейтингом ФІФА (плас 3), 89. Білорусія (міс 1), 94. Грузія (міс 2), 109. Естонія (плас 6), 112. Вірменія (плас 2), 115. Узбекистан (міс 5), 118. Молдова (плас 1), 123. Азербайджан (міс 2), 141. Туркменія (плас 1), 158. Казахстан (міс 1), 162. Таджикистан (міс 1), 166. Киргизія (міс 1), 167.

Усього рейтинг-архив ФІФА налічує 156 збірних.

У румунському місті Платіні триває відбірковий турнір юнацької першості Європи. Україна — Молдова — 2:1, Ізраїль — Румунія — 2:1, Румунія — Молдова — 5:0, Україна — Ізраїль — 2:1. Сьогодні наші футболісти зустрілися з ізраїльськими однокласниками. Ніхто скоріше за все стане переможцем турніру і тріумфувати на другому етапі відбіркового змагання.

● **ГАНДБОЛ.** Як нам стало відомо з дуже інформативних джерел, найближчим до Фадеева гандболу України, у київському клубі «Спартак» наразі йдепринципальна суперечка. Кілька днів тому на загальних зборах президент клубу і його головний тренер Зінідзін Турчина зачитала наказ про звільнення віце-президента Григорія Савчука. Той зазначив, що він не пішов — усі гравці команди, ідіари, наслідателі, обслуговувачі, тренерський штаб, і всі вони не байдужі дола уласного колективу. Сподіваємось, що протилежні сторони відлучат залагоди. Принаймні, гравці команди заявили, що обов'язково візьмуть участь у міжнародному турнірі пам'яті Ігора Саломіковича Турчина, що незабаром відбуватиметься в Києві.

Піготував **Іван ОЗЕРЧУК.**

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД "ОЛІМП"

тел.: 264-6808

тел./факс: 290-0374

Інформація про випуск інвестиційних сертифікатів

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД «Олімп»

1. Загальні відомості про Фонд

1.1. Повне найменування Фонду: закрите акціонерне товариство «Інвестиційний фонд «Олімп» (далі — Фонд).

Скорочене найменування: ЗАТФ «Олімп».

1.2. Організаційно-правова форма: закрите акціонерне товариство.

1.3. Тип інвестиційного Фонду — закритий.

1.4. Місцезаходження Фонду: Київ, вул. 1. Пулюя, 5.

1.5. Банківські реквізити — р/р 144017906 в АПББ «Авал», Київ, МФО 300335.

2. Інвестиційна діяльність декларация:

2.1. Найменування Фонду: Інвестиційний фонд «Олімп».

2.2. Вид Фонду: Фонд є закритим і створюється на 7 років.

2.3. Місцезаходження Фонду: Київ, пр. Червонозорний, 98.

2.4. Статутний фонд Фонду: 4.200.000.000 (чотири мільярди двісті мільйонів) карбованців.

2.5. Цілі інвестиційної діяльності: мобілізація коштів для здійснення спільного інвестування і забезпечення прибутковості вкладів і пріоритету вкладених коштів, задоволення потреб у послугах Фонду, сприяння розв'язанню процесу приватизації в Україні.

2.6. Предмет інвестиційної діяльності: здійснення спільного інвестування, комерційна діяльність з приватизаційними паперами.

2.7. Основні напрями діяльності: закритий інвестиційний фонд має право здійснювати інвестування в цінні папери та придбання нерухомого майна, часток і паїв, що належать державі в майні господарських товариств, у процесі приватизації, а саме: в будівництво, харчову промисловість та інші галузі народного господарства.

2.8. Порядок продажу інвестиційних сертифікатів: інвестиційні сертифікати Фонду реалізують за кошти та приватизаційні папери учасників. Закритий ІФ випускає ІС, які можуть вільно перепродаватися.

2.9. Обмеження інвестиційної діяльності: Інвестиційний фонд не має права: видати облігації та векселі; мати у своїх активах більш як 10% цінних паперів одного емітента, тримати у своїх активах 25% і більше цінних паперів одного емітента за умови придбання приватизаційні папери, інвестувати понад 5% своїх активів у цінні папери одного емітента, крім інвестування в облігації внутрішніх державних позик, казначейські зобов'язання держави та інші цінні папери, одержання доходів за якими гарантовано урядом України; тримати в цінних паперах менш як 70% активів інвестиційного Фонду; купувати інвестиційні сертифікати іншого інвестиційного фонду чи інвестиційної компанії; займатися представницькою діяльністю з приватизаційними паперами; брати банківський кредит, крім випадків використання цього кредиту для випуску відкритим фондом своїх інвестиційних сертифікатів; здійснювати інвестиції в цінні папери, емітентом яких є арфіванова особа інвестиційного Фонду; видавати майнові гарантії, забезпечені майном Фонду для третіх осіб; укладати договори застави;

придбавати цінні папери повних та командитних товариств.

2.10. Повідомлення про випуск інвестиційних сертифікатів.

Сума випуску інвестиційних сертифікатів — 63.000.000.000 (шістдесят три мільярди) карбованців.

Категорія — іменні. Кількість — 1.260.000 (одні мільйон двісті шістдесят тисяч) штук. Номінальна вартість — 50.000 (п'ятдесят тисяч) карбованців.

Форма випуску — безготівкова.

Учасникові Фонду видається сертифікат на сумарну вартість придбаних інвестиційних сертифікатів.

2.11. Зобов'язання щодо випуску інвестиційних сертифікатів, наслідки їх невиконання.

Інвестиційні сертифікати платіжності випущені Фондом не раніше за початок терміну використання приватизаційних паперів. Фонд реструє вільний перепродаж інвестиційних сертифікатів.

При випуску інвестиційних сертифікатів у разі, коли вартість майна в розрахунок на випуск інвестиційних сертифікатів іска за його номінальну вартість, різниця учасникам покривається за рахунок засновників.

Невиконання Фондом зобов'язань щодо випуску інвестиційних сертифікатів тягне за собою відповідальність згідно з чинним законодавством.

2.12. Комісійні, винагороди та витрати, що можуть сплачуватися за рахунок коштів Фонду сплачуються:

інвестиційному керуючому — 5% середньорічної вартості чистих активів Фонду, або 10%, коли активи Фонду більш як на 50% сформовані за рахунок приватизаційних паперів; уповноваженим Фонду, які діють по договору від імені Фонду, — комісійні 0,5% середньорічної вартості чистих активів, що припадають на їх діяльність; рекламні інформації в засобах масової інформації, випуск інвестиційних сертифікатів, прями і побічні витрати з їх реалізації, затрати згідно з договорами з депозитарієм, аудитором.

2.13. Місце, терміни та порядок виплати дивідендів.

Виплата дивідендів здійснюється за місцем знаходження Фонду: Київ, пр. Червонозорний, 98, перший поверх. Дивіденди виплачуються один раз на рік, починаючи з травня по червень місяця наступного за звітним року.

Розмір дивідендів на одну акцію засновників розраховується розподілом дивідендів на один інвестиційний сертифікат. Учасникам ІФ не гарантовано фіксований розмір дивідендів.

2.14. Застереження щодо створення спеціальних спеціальних чи резервних фондів.

Спеціальні чи резервні фонди в інвестиційному фонді не створюються.

3. Дані про емісію інвестиційних сертифікатів

3.1. Сума емісії інвестиційних сертифікатів (ІС) — 63.000.000.000 (шістдесят три мільярди) карбованців, категорія — іменні.

номинальна вартість — 50.000 (п'ятдесят тисяч) карбованців, кількість ІС — 1.260.000 (одні мільйон двісті шістдесят тисяч) шт., форма випуску — безготівкова.

На всю суму придбання інвестиційних сертифікатів видається сертифікат.

3.2. Початок продажу інвестиційних сертифікатів — 1 травня 1996 р.

3.3. Запланований курс одного інвестиційного сертифіката на початок продажу — 50.000 (п'ятдесят тисяч) крб.

3.4. Обмеження на придбання інвестиційних сертифікатів для юридичних осіб немає, крім випадків, визначених законодавством. Закритий фонд обслуговує власників приватизаційних паперів з обмеженнями: інвестиційні сертифікати випускаються Фондом не раніше за вихід терміну використання приватизаційних паперів, учасникам ІФ не гарантовано фіксований розмір дивідендів.

4. Дані про попередній випуск цінних паперів

4.1. Інвестиційний фонд здійснив випуск 84.000 (вісімдесят чотирьох тисяч) шт. простих іменних акцій номінальною вартістю 50 000 (п'ятдесят тисяч) крб. кожна з безготівковою формою випуску 4.200.000.000 (чотири мільярди двісті мільйонів) карбованців для формування статутного фонду Фонду. Свідомство про реєстрацію випуску цінних паперів № 106/1/96 видане Міністерством фінансів України 20 лютого 1996 року. Актіи закритого акціонерного товариства «Інвестиційний фонд «Олімп» сплачено на 100%. Актіи повинні зберігатися в банку-депозитарі та не підлягають вільному перепродажу.

5. Відомості про засновників

Засновниками інвестиційного фонду є:

— Державна виробничо-спортивна корпорація «Інфоспорт», Київ, Кловський узвіз, 10;

— спільне українсько-австрійське підприємство «Україна Футбол Інтернешнл», Київ, вул. Інститутська, 25;

— спільне українсько-австрійське підприємство «Фудзі-Спорт», Київ, вул. Пушкінська, 20;

— акціонерне товариство закритого типу «Фудзі-Спорт-Студія», Київ, вул. Якіра, 2/6;

— акціонерне товариство закритого типу рекламно-комерційне агентство «Україна-Спорт-груп», Київ, вул. Бєрєвська, 9;

— акціонерне товариство закритого типу «Олімпія-Спорт-Інвест», Київ, вул. Стадіонна, 10/2;

— товариство з обмеженою відповідальністю «Інвест-Сервіс», Чернівецька обл., Ніжний, вул. Шевченка, 113.

6. Керівництво Фонду

Видим органом управління є загальні збори засновників (їх представників).

У метово контролю за діяльністю інвестиційного керуючого створюється Спостережна Рада. Члени Спостережної Ради мають право бути присутніми на загальних зборах засновників, отримувати довідки про діяльність Фонду та про умови виконання депозитарієм депозитного договору.

Спостережна Рада — у складі трьох чоловіків.

Голова: КУЛИК Володимир Васильович — членкиня статутного фонду не має, працює разом і останні 3 роки заступником голови Національного олімпійського комітету (Київ).

7. Відомості про інвестиційного керуючого Фонду

7.1. Інвестиційним керуючим Фонду є товариство з обмеженою відповідальністю «Інвест-Сервіс» (Ніжний, вул. Шевченка, 113). Зареєстроване виконкомом Ніжницької міської ради народних депутатів 28.08.94 р., свідоцтво 14250841.

7.2. Розрахунковий рахунок 900467352 у Чернівецькому Р/Б «ІНКО» Чернігова, МФО 35092.

7.3. Довідка на здійснення діяльності з випуску та обігу цінних паперів за № 429, виданий Міністерством фінансів України 05.10.94 р.

7.4. Укладено також угоди на управління з інвестиційним фондом «Поліс-Інвест» (Ніжний, вул. Березанська, 108) та інвестиційним фондом «Поліс-Інвест» (Чернівці, вул. Шевченка, 42).

7.5. Інвестиційний керуючий є засновником емісійного фонду у статутному фонді емітента становить — 2,38%.

8. Відомості про депозитарію Фонду

Депозитарій Фонду — Акціонерний поштово-пенсійний банк «АВАЛ» (Київ).

Регстраційний № 94 від 27.03.92 р. Місцезаходження: Київ, вул. Лесюкова, 9.

Корреспундент № 700161331 в Управлінні НБУ по Києву та Київській області, МФО 300335.

Довідка Міністерства України на здійснення діяльності як депозитарію інвестиційного фонду чи інвестиційної компанії № 22 від 13.06.94 р.

Депозитарій договорів на обслуговування ЗАТ «Інвестиційний фонд «Олімп» укладено 18 грудня 1993 р.

Частки у статутному фонді емітента АПББ «Авал» не має.

9. Права власників інвестиційних сертифікатів

Власники інвестиційних сертифікатів мають право:

самостійно і на власний розсуд продавати, дарувати, заповідати, відчужувати іншим способом свої інвестиційні сертифікати з обов'язковою перереєстрацією їх у книзі реєстрації власників інвестиційних сертифікатів інвестиційного фонду; першочерговою часткою частку майна Фонду в разі його ліквідації; отримувати частину доходів Фонду (дивідендів) тощо.

10. Відомості про аудитора Фонду

Аудитор Фонду: СКОЛОП Сергій Миколайович, свідоцтво про реєстрацію підприємств без створення юридичної особи № 610255, видане Петербурзьким виконкомом Києва 13.04.95 р., сертифікат аудитора серії А № 001961, виданий рішенням Аудиторської палати України № 25 від 14.02.95 р.; ліцензія на виконання діяльності № 000724, видана рішенням Аудиторської палати України № 698 від 13.06.95 р.

За достовірності даних в інформації про випуск інвестиційних сертифікатів ІС відповідає емітенту.

Фінансовий орган, що реструє випуск ІС, не несе відповідальності за достовірність цієї інформації.

Довідка про чисті активи ІФ «Олімп» на 1 липня 1996 року

Відомості ФДМ України № 295 від 29.07.96 р.

У об'єкті нарахування перебуває інвестиційних сертифікатів 6 594 шт. У фонді знаходиться 314 ПМС.

Використання ПМС — немає. У банку ПМС — 314 шт.

Зареєстрований в Р/Б «ІНКО» № 01.07.96 р. договірних фінансових вкладів — немає.

Держтелерадіо України Агентство «Телерадіореклама»

ТЕЛЕ

ПРОПОНУЄ В ЕФІРІ
шоденні рекламні-інформаційні блоки, тематичні передачі «Перспектива» та «Презентація» (зустрічі з діловими людьми, виставки, аукціони, телеігри, конкурси, шоу, лотереї тощо).

ВИГОТОВЛЯЄ
відеокліпи, відеофільми, споти, сюжетні.

РАДІО

ПРОПОНУЄ В ЕФІРІ
шоденні рекламні-інформаційні випуски (репортажі, інтерв'ю, коментарі, огляди, оголошення тощо).

ВИГОТОВЛЯЄ
магнітофільми та іншу аудіопродукцію.

РОЗМІЩУЄ
вашу рекламу в найпопулярніших передачах Українського телебачення і радіо.

**МИ ГОТОВІ УКЛАСТИ З ВАМИ УГОДУ
НА ДОГОВОРКОВО СПІВРОБІТНИЦТВО.
МИ БУДЕМО РАДІ,
ЯКЩО СВОЄЮ РЕКЛАМОЮ ДОПОМОЖЕМО
ВАМ У РОЗВ'ЯЗАННІ ВАШИХ ПРОБЛЕМ!**

**НАША АДРЕСА: 252033, Київ-33,
вулиця Володимирська, 69-А.
Т/ф.: 224-45-43, 220-91-29.**

ПРОМКОМПЛЕКТ ПРЕДЛАГАЕТ

**Более 400
наименований
продукции**

Трубопроводная арматура,
газосварочное оборудование,
газовые и водные счетчики,
сантехника и инструменты.

(044) 435 7821, 435 6988, 432 7682, 452 1048

В МИРЕ САНТЕХНИКИ

(044) 435 6003

Арбитражный суд Одесской области (270032, Одесса, пр-т Шевченко, 4) по иску ГНИ Киевского района возбудил дела о банкротстве:

1. ЧП «Экспезия», дело № 6/56 от 14.03.96 г., (Одесса, ул. Вильямса, 56/3, кв.55, р/с 468796 в ОПЕРУ СБУ Одессы, МФО 328845).
2. ЧП «Бета-С», дело № 6/55 от 14.03.96 г., (Одесса, ул. Екатерининская, 6, р/с 1468125 в ОПЕРУ СБУ Одессы, МФО 328845).
3. ООО «Промторгсервис», дело № 6/72Б от 01.04.96 г. (Одесса, ул. Ак. Филатова, 1, р/с 2467591 в ОПЕРУ Укробанка Одессы, МФО 328016).

Просим всех кредиторов и возможных санаторов подать заявления в арбитражный суд в течение месяца с момента публикации объявления.

Арбитражный суд Одесской области (270032, Одесса, пр-т Шевченко, 4) по иску ГНИ Киевского района возбудил дела о банкротстве:

1. ПКФ «Колорит», дело № 1/75Б от 05.07.96 г. (Одесса, Французский бульвар, 48/50, р/с 2467963 АК ПИБ Одессы, МФО 328395).
2. ИФ «Талин», дело № 1/77-Б от 05.07.96 г. (270088, Одесса, Черноморская дорога, 92/94, р/с 1468861, МФО 328180 в КБ «Порто-Франко» Одессы).

Просим всех кредиторов и возможных санаторов подать заявления в арбитражный суд в течение месяца с момента опубликования объявления.

відкритого акціонерного товариства «SMA—Артем»

Характеристика емітента

Фірмова назва — відкриті акціонерне товариство «SMA — Артем».

Адреса: 252111, Київ, вул. Щербаківська, 35.
Засновано згідно з рішенням засновників на установчих зборах 5 березня 1996 року, протокол № 1.
Статутний фонд, що передбачається, — 360 000 (триста шістдесят тисяч) гривень.

Мета залучення коштів юридичних та фізичних осіб до статутного фонду товариства — розвиток в Україні виробництва інструменту та обладнання: штампів, прес-форм, словесних пристроїв, наметів для підприємств та організацій, силісних засобів виготовлення товарів широкого вжитку (замків, інструменту).

Склад капіталу, внесеного до статутного фонду в натуральній формі:

технічна документація (ноу-хау) на власне нічне обладнання;
вартість для нарізання сумісних отворів;
вартість для наступного гартування;
вартість для наступного проточування каналів;
вартість для наступного проточування консолей;
контрольно-виробничий вартість;
вартість для наступного проточування держаків.

Ціль діяльності товариства — організація виробництва інструменту та обладнання (штампів, прес-форм, словесних пристроїв) для підприємств та організацій, виготовлення товарів широкого вжитку (замків, інструменту), задоволення потреб громад, послуг підприємств, реалізація на основі отриманого прибутку соціальних та економічних інтересів учасників.

Предмет діяльності товариства:

виробництво та реалізація інструменту, обладнання, запасних частин, товарів широкого вжитку та продукції виробничого призначення;
ремонт та гарантійне обслуговування виготовленого оснащення, інструменту;
торгівельні послуги, організація та діяльність фірмового магазину в Києві та торговельної мережі, зокрема за кордоном;
вирішення питань розвитку інвестиційної діяльності щодо виробництва інструменту і належний правовий захист інтересів інвесторів;
виконання інших робіт і послуг, які не суперечать чинному за-

конодавству України і відповідають предмету діяльності товариства.

Дані про емісію цінних паперів

Рішення про випуск акцій прийняте збором засновників 2 серпня 1996 року, протокол № 2.

Засновники акціонерного товариства: юридичні та фізичні особи, які мають пільгу, передбачену статутом товариства.
Обсяг емісії — 3600 (три тисячі шістсот) простих іменних акцій номінальною вартістю 100 (сто) гривень кожна на загальну суму 360 000 (триста шістдесят тисяч) гривень. Число серій та порядкові номери акцій:
число серій — одна, серія 55-1, да 1 — номер емісії (№ 1);
порядкові номери акцій: від 0001 до 3600.

Емісія акцій оформляється сертифікатом акцій тієї самої серії. Акції кількістю 1908 (одна тисяча дев'яносто вісім) штук на суму 190 800 гривень, тобто 53%, розміщуються серед засновників, 1692 (одна тисяча шістсот дев'яносто два) штук на суму 169 200, тобто 47%, підлягають вільному продажу юридичних та фізичних осіб.

Строк передатності на акції — з 29 жовтня 1996 року по 11 листопада 1996 року.

В рахунок оплати акцій приймаються кошти в національній валюті України та майно (будівлі, транспорт, споруди, сировину та інші матеріальні цінності). Кошти перераховуються на розрахунок вільного рахунок товариства 2467079 в АКБ «Госбанкінст» МФО 321123.

У разі недовоплати річни передатності особам, які передатальні акції, повертаються внесені суми не пізніше як через 30 днів після закінчення передатності.

Рішення про прийняття або відмову від зайвої передатності приймається відповідно до Закону України «Про господарські товариства».

Продаж акцій планується здійснювати за ціною, не нижче номінальної.

Розмір діяльності визначається правлінням Товариства та затверджується загальними зборами акціонерів.

Термін реалізації діяльності зборів за результатами роботи товариства за відповідний рік. Місце виплати дивидендів: 252111, Київ, вул. Щербаківська, 35. Реалізацію акцій здійснює БАТ «SMA—Артем» за адресою: Київ, вул. Щербаківська, 35.

Інформація про випуск акцій «SMA—Артем»

Цей випуск акцій — перший.
Товариство створене резервний фонд розміром 25 відсотків статутного фонду.

Резервний фонд формується за рахунок відрахувань від чистого прибутку до досягнення фондом зазначеного розміру. Розмір щорічних відрахувань у резервний фонд встановлюється загальними зборами Товариства і не може бути менше, ніж 5 відсотків від суми чистого прибутку.

Дата проведення Установчих зборів — 15 листопада 1996 року.

Акціонери мають право:

- брати участь у загальних зборах акціонерів особисто або через представника;
- обирати та бути обраними до органів управління та контролю;
- брати участь у розподілі прибутку АТ та одержувати дивиденди;
- одержувати інформацію про діяльність АТ;
- в першорезультаті порядку одержувати продукцію та послуги АТ.

Посадові особи:

Буканч Володимир Миколайович — голова правління Товариства, освіта вища, стаж роботи 23 роки;
Буканч Андрій Володимирович — заступник голови правління з економічних, фінансових та бухгалтерських питань.

Фактори ризику:

- відсутність угоди державної програми розвитку економіки України;
- погіршення загальної економічної ситуації в державі;
- різкі несподівані зміни в законодавстві щодо діяльності та оподаткування підприємств.

Голова правління БУКВН В. Н.

Арбитражный суд Донецкой области возбудил дело № 23/3-136 о признании банкротом МСП фирмы «ФЕНИКС», расчетный счет 3467854 в Киевском отделении АК ПИБ Донецка; адрес: 340114, Донецк, ул. Университетская, 80 а.

С заявлениями обращаться по адресу: 340105 г. Донецк, б. Пушкина, 34.

Арбитражный суд Киева порушил справу № 15/85 про банкрутство ЛТД «Осіріс» (Київ, пр. Перемоги, 19, р/р 1467924 в КБ «Фізіанс і кредит», МФО 300131).

Просимо кредиторів і можливих санаторів звертатися в місячний термін за адресою: 252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В.

Арбитражный суд Киева (252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушил справу про банкрутство:

принятого підприємства «Глорія», м. Київ, вул. Московська, 31/33, р/р 468778 в Промінвестбанку Києва, МФО 322260, справа № 18/193;
акціонерного товариства «Турія», м. Київ, вул. Петерська, 8, р/р 602211 в Промінвестбанку м. Києва, МФО 300012, справа № 18/192.

Претензі кредиторів приймаються впродовж місяця з дня публікації цього оголошення.

Олег МАРТУСЬ, журналіст

Пісні без слів, але не Верлена

— Про що ця пісня?
— А Бог його знає... Головне,
щоб слова не заважали музиці.

(За розмовою поета
з журналюгою).

Згадали чудового французького поета Поля Верлена довелось не тому, що він має якесь відношення до української естради. Співаючи суму, що була улюбленим (у всякому разі часто згадуваним) для Василя Стефаника, Івана Франка, Максима Рильського й, очевидно, популярним у сучасних поетів, для нас просто рятівна соломинка. Бо, схоже, війни вдалеке минули час, коли слово щось значило для співака. Головне, як сказано, мелодія!

Та все ж пісенною традицією вважали півну суму: сама пласка музика (хай поручатиме меломани так примітивну схему) — Остерге, переносимо тексти популярних пісень.

За назвами авторів співаних текстів доводиться не мучатися: «Ти мій», «Грай, музико моя», «Пташка і гітара», «Обіймає півноч», «Ой», «Марина»... Але є спроби піднятися над буден-

Замість фейлетона

ністю: «Любов украла ніч» (уже є якась метафоричність), «Не поїхавши у сподає (те саме)», «Дикий звір» (отакот)...

Чергову порцію пісенного балзому (читайте газетний анонс) «випилили на серці» півнуваліс естради Ірина Білик, виконуючи пісню «Франсуа». Судячи з імені, то йдеться про французького юнака (не в персонажа ж захоплює лірична героїня шльєра).

Франсуа, Франсуа,
повертайся на Україну.
Франсуа, Франсуа,
ти для мене, ти єдиний.

Франсуа, Франсуа,
я пишу листи далекі,
Франсуа, ти несеши тобі

«Далеко», «далеко» — рима, ясно ж, далека від поетичних канонів. Хай... А от «на Україну» патрістичніше й граматичніше є співати «повертайся в Україну». Тоді й ритм не порушиться б.

Звичайно ж, вона, плачучи, думає про нього, він — про неї. І тут з нагою повернутися до Поля Верлена.

Так тихо серце плаче,
Як дощ шумить над містом.
Намачи причини нечаша,
А серце речю плаче.
Відкрий цей плач, не знаєш,
В острозітих серцях?

Ні жару, ні угари,
Відкрий жерба, не знаєш...

Цикл Верленових «Пісень без слів» — це детальний записник вражень, пов'язаних з драматичними подіями в житті поета. Використовуючи імпровізаційні, ритмо-синтистичні та звукові можливості французької мови, поет створює літературні шевелюри з витонченою милозвучністю. «Часом й Ні, можливо, плаває так близько від меж поезії, що ризикують потрапити в музичку! Ото знає, може, Він й має рацію», — пиш-

сав Верленові колеги. І не випадково. Через кілька років буде написано «Поетичне мистецтво» — верленівський маніфест нової поетичної школи, який починається так:

Найперше — музика у слові.

Коли читав тексти сучасних пісень, переконуєшся, як найвіш, хто, вважає, що українська мова за звучанням стоїть поруч з італійською. Куди йти!

Осінній сирій дощ
принесе сум і жалю.
З мого долі наважиди
ти пішла.

Останній погляд твій
холодний,
як кришталю,
як не побачу в нім теплу...

(Н. Янгичев).

Я писави колись про Леоніда Андрєєва: «Він якраз, а нам не страшно». Максим Шевцов розігрує перелік слуханих пісень у трагедію під назвою «Сніп коханця», а ми не віримо. Як не сприймаємо паперових квітів, бо вони шпугливі, фальшиві.

Ти пригадай мене.

В божівелі днів
життя-подіж...
На одному-одні давно,
як дикий звір...

Я — на небеса плечу.

На тримай мене,
Подаруй волю.
(К. Гнатенко).

Це набір слів з пісні Е. Кравчука, який ніколи не був у Парижі, але любить його (з інтер'ю).

Можна любити й Франсуа, й Париж, і весь світ, але чому поруч з цим ширим почуттям не тримати в своєму серці чужа б повагу до рідної мови, її фонетичного багатства, рідкісної ритмічності?

Втім, ми забули розмову композиторів з поетом-піснярем: «Головне в сучасній пісні, щоб слова не заважали музиці».

А ми до них з Верленом...

Подарунки — на виставку

Унікальні експонати — подарунки за 25 років з'явилися Запорізького художнього музею на виставі, присвяченій його ювілею.

Першим подарунком було полотно Сергія Шинкаренка «Мелосестра». Найбільший дар — це колекція робіт сучасних майстрів пензля, яку виставляють тут понад десять років тому і переда-

ли заповіднику. Так щорічно у фондах музею з'являлися різноманітні роботи.

До іншогошого ювілею фонди музею поповнилися новими подарунками — автопортретом першого директора музею Григорія Солоненка і полотном «Мати» Григорія Мисирова.

«Виставка дарів» переконала, що Запорізький художній музей — один з найбагатших в Україні, в його фондах майже 12 тисяч експонатів, а нинішня виставка — 206-а в історії музею.

ли заповіднику. Так щорічно у фондах музею з'являлися різноманітні роботи.

До іншогошого ювілею фонди музею поповнилися новими подарунками — автопортретом першого директора музею Григорія Солоненка і полотном «Мати» Григорія Мисирова.

«Виставка дарів» переконала, що Запорізький художній музей — один з найбагатших в Україні, в його фондах майже 12 тисяч експонатів, а нинішня виставка — 206-а в історії музею.

ли заповіднику. Так щорічно у фондах музею з'являлися різноманітні роботи.

До іншогошого ювілею фонди музею поповнилися новими подарунками — автопортретом першого директора музею Григорія Солоненка і полотном «Мати» Григорія Мисирова.

«Виставка дарів» переконала, що Запорізький художній музей — один з найбагатших в Україні, в його фондах майже 12 тисяч експонатів, а нинішня виставка — 206-а в історії музею.

ли заповіднику. Так щорічно у фондах музею з'являлися різноманітні роботи.

До іншогошого ювілею фонди музею поповнилися новими подарунками — автопортретом першого директора музею Григорія Солоненка і полотном «Мати» Григорія Мисирова.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник —
Верховна Рада
України.

252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редактори: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕХЕРА, В. КРАСНОДЕСКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСКИЙ, В. СУДІЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:

252047, Київ-47,

вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОН: для відвідів — 441-08-23;

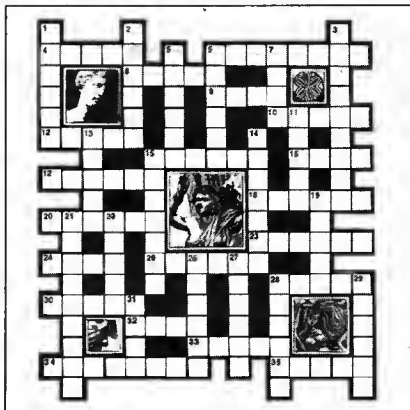
телефакс — 224-72-54; дайвід реклами — 441-09-34, 441-89-44.

☎ Рубрикатор не підлягає змінам.

☎ Істинування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання —

КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Кросворг
«Жінка-поземга»

По горизонталі: 4. В грецькій міфології богиня мудрості. 6. Ратівники Одеси, коли були німецького йго на острів. 8. Богиня пологів і землі у міфах латвіян. 9. Богиня в образі зайця у давніх єгиптян. 10. Красуня-покусунка, яку за обману лави катан на собі Арістотель, вона ж, зав'язавши йому очі, сприявала його перелі Аристотеля Макелонського та його свиту. 12. Царство, в якому Пенелопея вірно чекала свого чоловіка. 13. Героїня казахського епосу «Кобланди-батыр». 16. Річка — мати красуні Юлі, яку Зевс не реторив на корову. 17. Грецький варіант нашої давньої богині згадки й любові Ладі. 18. Жінче чудовисько в міфах чеченців та іншуків Зевс і їде нарізати від нього Еаса. 22. Богиня перемоги у давніх греків. 33. Ім'я знаменитий українці з Рогатина, яка відома світові як сугутанка Роксолана. 34. У римській міфології богиня похоронів. 35. Маті несповторний Афродіти.

По вертикалі: 1. Головна богиня скандинав. 2. Коханка і зданиця Самсона. 3. Оповідка відомих арабських казок «Тисяча і одна ніч». 5. Жіноче огуло, що його топлять на нашому шаті Кулапа. 6. В єгипетській міфології уособлення бона, дружина воєнного хаосу. 7. Дружина Рамі в індійському епосі «Рамаяні». 11. Брат, «батько» Білосніжки. 13. Фрагмент античної скульптури. 14. Християнська мучениця, свята. 15. Мідка, дочка титана Атланта. 19. Батько промислової провінції Кассандри. 21. В західноєвропейській міфології богиня розкоші та доброту. 22. Героїня сіндхін легенди, кохана Фархана. 26. Легендарна дієвниця на давньому Кавказі, яка зарила вяртування племені віддала себе в жертву. Ї крок стала залізною рукою. 27. Славетна українка — дочка козака Чубура. 28. Давньокрипська богиня бона, мати Сонця, дружина Дажбога. 29. У давніх семітських богах і людях. 31. Дружина бога Ялге у стародавніх міфах Свана Анастасіа СОЛОНСЬКО.

ВИПОВІДІ ДО КРОСВОРДА. НАПРУКОВАНО 12 ЖОВТНЯ

1. Спунта. 2. Аліна. 3. Каруш. 4. Мінтла. 5. Кайлор. 6. Марш. 7. Павлюк. 8. Матин. 9. Корпін. 10. Боалер. 11. Воєник. 12. Дорак. 13. Прокба. 14. Франко. 15. Проєкт. 16. Прибій. 17. Герка. 18. Тереза.

Ні книги житиме вечно

МІНУЛО 30 років відтоді, як мистецтвозаєць Платон Білицький подарував нинішній Парламентській бібліотеці України книжковий свого брата, академіка Олександра Білицького.

Переглядаючи рідкісні видання, що за життя збирали видатні вчені, чолові згадує розповіді про сучасні зарубіжні бібліотеки, де тексти творів вводять в пам'ять комп'ютерів і читають з екранів дисплеїв. Невже настане час, коли книжка як вершина цивілізаційної людської мистецтва зникне? Ні, книжка житиме вечно. Хоча б тому, що скільки

вже не пророкували й неминучу смерть писанню до раіо, до телебачення, то комп'ютерних систем...

Шинність бібліотеки Олександра Білицького (а це сотні книжок з літературно-художньої, філософської, мовознавчої, історичної літератури) саме в тому, що вона — своєрідний інтелектуальний символ світу, який створив видатний вчений.

У цілому відділ рідкісних і цінних видань Парламентської бібліотеки — тех унікальний істинування якого переконує кожного, хто в нього потрапляє, що книжка житиме вечно, незалежно від нових технічних винаходів, які, безумовно, чекать у майбутньому людство.

Надходить видання до бібліотеки й з-за кордону, з авторграфами виторів.

«Шпівкова косинця» Д. Риктинської (США, 1992 рік), подарована дочкою автора, книжка-альбом «Софія Левішук» — дар від авторів Іванні Ніжик-Винників, Катерини Шугаль і Юрія Кулиничного. Як Савутич.

«Анотуації української поезії в Канаді, 1898—1973», перебуваючи у 1994 році в Києві, подарував «Українську поезію в Канаді» (Елмонтон, 1976 рік).

Усього понад 20 тисяч рідкісних і цінних книг, найкращих зразків поліграфічного виконання, зосереджено в Національній Парламентській бібліотеці України. Є і найцінніші. Це книги кирилического друку, видані на території нашої країни старшою анимською мовою. У шкрятку їх оксамитові обкладинки із металевими

застібками, оздоблені коштовним камінням — вони справді розкішні, довгоцінні. «Отроческа Білішкі» першодруків Івана Федорова приїхала до нас ще з 1581 року, з Острога. Прикрашають її різноманітні заставки, кінцівки і близько 300 вишукано оформлених ініціалів.

Безліч за розміром книги виваляли у Києво-Печерській Лаврі: «Книга життя святих» Дмитрія Ростовського (1689 рік), «Патерик Печерський» (1799 рік).

Неабияку цінність становлять факсимільні видання. «Арабське слово Євангеліє» було видане до 100-річчя Радянського музею 1912 року з кількості 100 тиражів, як подарунок. Нове видання точно відтворює оригінал. Цікаво, що перекладання було здійснене протом півтора місяця, причому процес друку тривав і вночі, і вночі.

Такі істинування зберегли істину істинування книжки з ішою життя.

Тетяна ПРОКОЖОК.

☎ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе редакція газети.

☎ Редакція не закликає поділяти погляди авторів публікацій.

☎ За точність виконання фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів
на тиждень
Україною
і лонеділом

українською
і російською мовами.
Індекс 40955.
Тираж 226015.

Комбінат друку
видавництва «Преса
України»

252047, Київ-47, проспект
Перемоги, 50
+ 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Укр. 0311203.